

Emperyalizm Gerçeği ve
Gerici Saldırılar Karşıısında
Ülkemizde Demokratik Haklar için
Mücadele

ęitim kitapçıkları

-I-

**DEMOKRATİK HAKLAR
FEDERASYONU**

www.demokratikhaklarfederasyonu.org

**Demokratik Haklar Federasyonu
Eğitim ve Araştırma Komisyonu**

Dizgi

Demokratik Haklar Federasyonu - Enformasyon Komisyonu

1. Baskı

Aralık 2010

Baskı

Yön Matbaacılık, Davutpaşa Caddesi, 75/2 Güven Sanayi Sitesi, B Blok,
Kat: 1, No 366 Topkapı/İstanbul, Tel: (0 212) 544 66 34

Demokratik Haklar Platformu Bülteni - Özel Sayı Kasım 2010, No: 4, Yönetim Yeri: İstasyon
Cad. Pınar İşhanı Kat: 2 Daire: 38 Kartal/İstanbul. Tel-faks: 0 (216) 389 6563.

Demokratik Haklar Federasyonu

Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL
(0 212) 243 91 92

www.demokratikhaklarfederasyonu.org

"gütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez!"

Giriş

- 1) Emperyalizmin Doğuşu ve Gelişimi
- 2) Emperyalist Kamplara ve Ezilen Dünyaya Dair Genel Bir Çerçeve
 - 2.1) Emperyalist Güçlerin Mevcut Durumları
 - 2.1.1) Amerika Birleşik Devletleri (ABD)
 - 2.1.2) Avrupa Birliği (AB)
 - 2.1.3) Şanghay İşbirliği Örgütü
 - 2.1.3.1) Çin
 - 2.1.3.2) Rusya
 - 3) Ezilen-Sömürülen Bölgelerin Durumuna Genel Bir Bakış
 - 3.1) Uzak Asya
 - 3.2) Latin Amerika
 - 3.3) Ortadoğu
 - 4) Mavi Dünyanın Kara tablosu
 - 5) Ülkemizde Durum
 - 5.1) Ülkemizin Sosyo - Ekonomik Yapısı
 - 5.2) Ülke Tarihinden Öğrenerek Güncel Gelişmeleri Okumak Son Derece Önemlidir
 - 5.2.1) Osmanlı'dan, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne Geçiş
 - 5.2.2) 1950: İkinci Siyasi Kamp Devlet İktidarını Ele Geçiriyor
 - 5.2.3) 1980'li, 1990'lı Yıllar ve ABD'nin Ortadoğu Yönelimi
 - 5.2.4) BOP'un Ülkemizdeki Adımı Abılıyor: AKP Yarattılıyor
 - 5.2.5) ABD, TC'nin "Kırmızı Çizgilerini" yeniden Yapılandırıyor
 - 5.3) Kemalizm Üzerine Tartışmalar, Neden Dün Değil De Bugün?
 - 5.4) AKP "Açılımlarda" Sınır Tanımıyor
 - 5.5) Devletçi "Sol" ve "Devrimciler" Yetiştiriliyor
 - 5.6) Sonuç
 - 5.7) Tavsiye Edilen Kitaplar, Makaleler ve Filmler

Giriş

Değerli yoldaşlar,

Eğitim broşürlerimizin ilk başlığı olan "Emperyalizm Gerçeği ve Küresel Saldırı Karşısında Ülkemizde Demokratik Haklar için Mücadele" konusu son derece önemli bir başlıktır.

Sendikalarda, işyerlerinde, köylerde, okullarda, semtlerde gerçekleştirdiğimiz çalışmalarda değinmeden geçmediğimiz emperyalist-kapitalist dünya sistemi ve onun ülkemizdeki yansımaları bütün yoldaşlar tarafından bilince çıkarılmalıdır. Ülkemizin yarı sömürge, yarı feodal sosyo-ekonomik yapısı, emperyalizm gerçekliğini ve onun ülkemiz üzerindeki belirleyici etkisini her daim güncel bir tartışma başlığı olarak karşımıza çıkarmaktadır.

Dolayısıyla bu mesele asgari anlamda da olsa kavranmadığı müddetçe, sağa veya sola savrulmak kaçınılmaz olmaktadır.

Örneğin ülkemiz hâkim sınıflarının "referandum atışması" bir başına kliklerin dalaşı olarak tezahür etmedi. Kliklerin dalaşına yön veren esas etken ABD emperyalizminin Ortadoğu politikaları ekseninde TC devletini yeniden yapılandırmaya tabi tutmasıydı. Bu kapsamda "yeni dönem uşağını" şekillendirmesi idi.

Yanı sıra özelleştirme saldırıları, YÖK'ün üniversitelere dönük yeni saldırı genelgeleri, F tipi hapisane saldırıları gibi yaşamın çeşitli alanlarında karşılaştığımız saldırılar, emperyalist politikaların ülkemizdeki dolaysız yansımalarıdır.

Bu nedenle ülkemizin tarihi, sosyal ve ekonomik gerçeklerine vakıf olmak, emperyalizmi tanımak ve bu kavrayıştan hareketle gerçekleri kitlelere kavratmak gerekmektedir.

Aşağıda, bölümler haline, dünyadaki ve ülkemizdeki genel ekonomik ve siyasal - sosyal tabloyu bu çerçevede irdeledik.

arış içerisinde yerini sosyalizme bırakabileceğini" savunmuş ve emperyalist kapitalist sisteme yedeklemeye çalışmışlardır. Fakat nafile!

II. emperyalist paylaşım savaşı ertesinde evrildiği ve söz konusu "çöküşü" hazırlayan maddi zemini açısından ifade edecek olursak: yani Sovyet Sosyal Emperyalizmi'nin) çöküşüyle birlikte "emperyalistlerin" tarihe kanıştığı yaygarasını koparan emperyalistler, yarı-otokrat sosyal, ekonomik, siyasal, kültürel ve askeri tahribatların erdilerini boğacağını biliyorlar.

emperyalistlerin tarihi, emperyalizmin ortaya çıkışından bugüne kadar geride kalan yüz yılı aşkın zaman diliminde ezilenlerin aldığı büyük yenilgiye tanık oldu. Fakat sınıflar tarihi alınan yenilgilerin genel olduğunu, emperyalizmin temel özellikleri nedeniyle, ezilenlerin bir dünya yaratma mücadelelerinin gelişeceğini ispatlayan yeni deneyimleri kaydetmeye devam etmektedir.

emperyalist halkının on yıllardır uzun ve zorlu süreçlerden geçerek sürdürdüğü yeni demokrasi mücadelesi geçtiğimiz yıllarda monarşiyi yenilgiye uğrattı ve önemli bir zafer kazanarak yeni ve daha üst bir dünya taşıdı.

emperyalistler Hindistan'da da ezilenlerin yeni demokrasi mücadelesinin üçte birine yakın bir alanda kızıl siyasal iktidarlarını inşa etmeye devam etmektedir. Hindistan'da ve Nepal'de adım adım ilerleyen yeni demokrasi mücadelesi, emperyalizmin can çekişmekte olduğunu, ezilen dünya halklarının çıkarlarını esas alan mücadelelerinin maddi temelini ise geliştirmekte olduğunu gösteren yeni deneyimler olarak dünya halklarına umut ve kararlılık taşıdı/taşımaya devam ediyor.

emperyalist paylaşım savaşından sonra ABD emperyalizmi dünya da güçlenerek emperyalist kamp içerisinde öne çıktı. O günün bu yana dünya halklarına yönelen saldırıların başını esasta ABD emperyalizmi çekmektedir.

emperyalist insanların beslenme, barınma gibi en temel ihtiyaçlarına bile cevap vermeyen emperyalist-kapitalist sistem, uluslararası tekellerin

kasalarına daha fazla para akıtmak için dünyanın her bir köşesini tahakküm altına almanın uğraşı içerisinde.

Petrol ve savaş tekellerinin kasalarını doldurmak, ürettikleri malları sorunsuz bir şekilde satabilecekleri yeni pazarlar yaratmak, ucuz işgücünü sömürmek, yer altı kaynaklarını ele geçirmek, stratejik önemdeki coğrafyaları kontrolü altına almak isteyen emperyalist güçler, dünyayı talan etme yarışı içerisinde.

Yeni başımızda Irak'ta, ABD öncülüğünde gelişen işgalde olduğu gibi; emperyalist tekellerin kar-güç-imparatorluk hırsları yüz binlerce insanın hayatına, milyonlarca insanın yerinden-yurdundan göç etmesine ve sakat kalmasına neden olmaktadır.

Emperyalist-kapitalist sistemin sürekli genişleme ve sermayeyi sınırlı elde toplama karakteristik eğiliminin bir sonucu olan bu işgaller ve katliamlar, doğasında dünya emperyalist güçlerinin birbirleri ile olan ilişkilerini de derinleştirmekte ve onları pazarlar üzerinde yeni bir çatışmaya doğru sürüklemektedir.

Bugün ekonomi alanında yaşanan rekabet, siyasal alanda karşı karşıya gelişler ve yapılan hamleler, askeri genişleme gibi yönelimlerle kendisini ortaya koyan emperyalistler arasındaki bu dalaş, dünyamızı yeni bir savaşa ve yıkıma sürüklemektedir.

Dünyayı aralarında paylaşmış ve onlarca ülkeyi sömürgeleştirerek kendilerinin birer eyaleti haline getirmiş olan emperyalist güçlerin, milyonlarca insanın hayatına mal olan sömürgelerin yeniden paylaşılması gayesi üzerinden patlak veren I. ve II. Emperyalist Paylaşım Savaşları, giderek sınırlı elde yoğunlaşan mali sermayenin durdurulmaması halinde bizleri bekleyen karanlık tabloya işaret etmektedir.

Örneğin; Irak üzerine ABD, AB, Rusya, Çin gibi güçler arasında yaşanan çeşitli düzeylerdeki siyasal çatışmalar, yine Rusya ile ABD arasında yaşanan askeri-siyasi-ekonomik gerilim ve geçtiğimiz senelerde Gürcistan-Güney Osetya üzerinden patlak veren ABD-Rusya dolaylı çatışması, patlamaya hazır bir bombaya çevrilmiş olan dünya gerçekliğinin ve emperyalist-kapitalist güçlerin önlenmesi görevinin

tine işaret etmektedir.

emperyalist-kapitalist barbarlığı önleme görevi proletaryanın omuzladır.

taryanın önderliğinde, her bir coğrafyada ezilen halkların omuzladır.

v açık ve nettir: Gerici iktidarlar devrilecek, ezilenlerin iktidarsis edilecek!

2) Emperyalist Kamplara ve Ezilen Dünyaya Dair Genel Bir Çerçeve

2.1) Emperyalist Güçlerin Mevcut Durumları

Dünya halklarının barış ve kardeşlik içerisinde yaşama isteği, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin petrol, doğalgaz, ucuz işgücü, büyük pazarlar ve daha fazla para gibi olgular etrafında şekillenen çakar eksenli hegemonya mücadelelerine kurban gitmektedir.

Emeğimizi sömürerek, ekmeğimize, işimize, aşımıza ve hatta yaşamlarımıza el koyarak dünyayı yönetme gücünü ellerinde tutan emperyalist güçlerin bu saldırılarının perde arkasında yatan bir tek gerçek var, o da emperyalist-kapitalist sistemin temelinde yatan kriz olgusudur.

Enron, World Com gibi dünya devlerinin batması, ABD piyasalarında patlak veren ve tüm dünya piyasalarını allak bullak eden Mortgage krizi, doların istikrarlı fiyat kaybı, aşırı ve plansız üretilen malları tüketecek yeterli talebin olmaması gibi yakın dönemde yaşanan olaylar, emperyalist-kapitalist sistemin temelinde yatan kriz gerçekliğinin küçük yansımaları olarak okunmalıdır.

Yine uluslararası tekellerin kitlesel yoksullaştırma ve çevresel yıkım yaratmaları anlamına gelen neo-liberal politikalara hız vererek karlılıklarını, rekabet güçlerini, hegemonya alanlarını artırmak için her yönüne başvurmaları da onların doğalarının mutlak bir parçası olan krizlerin önlenmesine dönük hamlelerdir.

Dünyanın kapitalist-emperyalist güçler arasında paylaşılmasının yeni bir şey olmadığını ifade etmiştik. 19. yüzyılın sonu ile 20. yüzyılın başları, dünyanın "büyük güçler" arasında paylaşılmasının tamamlanması bakımından önemli dersler barındıran bir dönemdir.

ile 1914 arasındaki dönem, kapitalist tekellerin oluşma devre-
tamamlandığı ve kapitalist tekellerin gelişme-güçlenme eğilimi
rdiği bir dönemdir.

önemde İngiltere, Rusya, Fransa, Almanya, ABD ve Japonya
nacı politikanın başını çeken "büyük güçler"i oluşturuyordu.
a topraklarının 2/3'ünün bu güçlerin boyunduruğunda olduğu
önem, İngiltere'nin bu toprakların ezici çoğunluğuna sahip ol-
ve diğer güçleri geride bırakarak öne çıktığı bir dönemdir aynı
nda.

est rekabet döneminin, yerini tekelleri döneme bırakmasıyla bir-
kapitalizm doğal olarak şiddetli değişimler geçirdi. Daha 1914'te,
ere dünya topraklarının büyük bölümünü elinde tutmasına rağ-
ekonomik gelişim yönünden Almanya ve ABD, İngiltere'yi ge-
bırakmıştı. Japonya ise 20. yüzyılın başlarında ekonomik geli-
yönünden İngiltere'yi geçti. Bu gelişmeler emperyalist devletler
ndan dünyanın yeniden paylaşılmasını zorunlu kılıyordu. Çünkü
tak sömürge sahibi olmak tekeller için, rakiplerle olan savaşta
cürü olasığa karşı tam bir başarı garantisiydi."

elci egemenlik, ancak bütün hammadde kaynakları aynı elde top-
ğı zaman sağlamlaşır. Onlar için sadece keşfedilmiş hammadde
akları değil, keşfedilecek kaynaklar da önemlidir. Emperyaliz-
yeni topraklar fethetme isteği bunlardan ileri gelir.

sermaye, şiddetlenen sınıfsal çelişkiler için bir kurtuluş yolu
lıkça sömürge alanlarını yaygınlaştırma isteği artar. Kapitalizmin
isine girdiği bu dönem ve buna bağlı olarak gelişen olaylar, be-
ğimiz gibi dünyanın yeniden paylaşılmasını beraberinde getirdi.
e 2. emperyalist paylaşım savaşları bu gelişmelerin sonuçlarıdır.

savaşlar neticesinde ABD emperyalist kamp içerisinde öne çık-
ı ve diğer emperyalist güçleri "etkisi" altına almayı başardı. ABD
emperyalizminin dönemsel öne çıkışı kapitalizmin 100 yılı aşkın geli-
i üzerine kuruldu.

f mücadelesinin tarihsel gelişimi ve kapitalist-emperyalist siste-

min yaşadığı çelişkiler, emperyalist kamp içerisindeki çatışmaların
yoğunlaşacağını göstermektedir.

Yaşanan gelişmeler dünyanın emperyalist savaşlara, sosyal ve eko-
nomik çeşitli yıkımlara gebe olduğunu göstermektedir. Bu gelişmele-
re paralel olarak ezilenler cephesinde değişimler olacağı gibi emper-
yalist kamp içerisinde de değişimler olması kaçınılmazdır.

On yıllardır dünya emperyalist-kapitalist sisteminin lideri olmanın
avantajını kullanan ABD'nin, rakipleri karşısındaki ekonomik üstün-
lüğü giderek zayıflayan bir görüntü çizmektedir.

Almanya, Fransa, İngiltere gibi hatırı sayılır emperyalist güçlerin ön-
derliğini yaptıkları Avrupa Birliği (AB), Çin ile Rusya'nın önderliğini
yaptığı ve önemli Asya ülkelerinin de içinde yer aldıkları Şanghay İş-
birliği Örgütü (ŞİÖ) gibi oluşumlar, emperyalist güçler arasındaki çı-
kar dalışı etrafında şekillenen güç odakları olarak karşımıza çıkmakta
ve bu büyük oyuncular daha küçük oyuncular (ekonomik-siyasi-as-
keri birlikler) tamamlamaktadır.

SSCB'nin çöküşünün ve "Soğuk Savaş" yenilgisinin ardından dünya
arenasındaki itibarlı konumu zayıflayan Rusya, şu sıralar üzerinde
egemenliğini ilan ettiği doğalgaz, artırdığı askeri gücü, oluşturduğu
küçük-orta-büyük ölçekli birliktelikler, yakaladığı nispi ekonomik
lvme ile yeniden emperyalist dalış ringine dönmüş durumdadır.

Rusya'nın yanı sıra Çin de her yıl fazla veren dış ticaret geliri, dünya
pazarlarına yaptığı büyük satışlar, Afrika kıtasında başlattığı sömürge-
leştirme eksenli sermaye ihracı, gerçekleştirdiği önemli oranlardaki
silah satışları ve ABD ile yaptığı ticaret neticesinde kasasında birik-
tirdiği devasa miktardaki ABD doları ile "devler liline" çıkmaya hak
kazanmış vaziyettedir.

Bu tablo içerisinde rakipleri kan toplamaya çalışırken ABD yönetici
sınıfı, emperyalist hiyerarşi içindeki yerini ve buna bağlı kazanımları-
nı korumak istemektedir. Ekonomik alandaki zayıflamanın yarattığı
boşluğu askeri gücünü daha fazla kullanarak doldurmaya çalışmak-
tadır.

11 Eylül 2001'de New York İkiz Kuleleri'ne yapılan saldırıyı bilerek "sürekli savaş" politikasına bu nedenle yönelmiştir.

11 Eylül olmasaydı, belki de başka bir bahane bulunacaktı -ki 11 Eylül tarihinde ABD gizli servislerinin rolüne dair ortaya atılan iddialar, emperyalizmin geçmiş dönemlerdeki benzer pratikleri düşünüldüğünde, yabana atılmaması gereken görüşlerdir.

"Muhafazakar Doktrini" olarak da adlandırılan bu yöntem, ABD'nin ekonomiyi güç yitirmesine engel olamadığı gibi sistemdeki istikrarı da derinleştirmektedir.

Yani ki ekonomik olarak zayıflayan ABD, dünya baş haydutluğu rolünü korumak için giriştiği mücadeleyi askeri alana taşıdı. Hali hazırda dünyanın en büyük ekonomik ve askeri gücüne sahip olan ABD'nin sahip olduğu ve dünyayı birkaç defa yok edebilecek güçte imha silahları, dünya emperyalist güçleri arasındaki dalaşlarla desteklenirken, emperyalizminde ortaya çıkan tehlike, her insanın geleceğini doğrudan ilgilendirmektedir.

Dünyayı ahtapot gibi sarıp sarmalayan uluslararası emperyalist güç, kendi çıkarlarına hizmet eden politikaların önüne çıkan her türlü tehdidi neo-liberal saldırılarıyla, darbelerle, işgallerle, ambargolarla ve savaşla saldırıyla ortadan kaldırma yönelimi içerisinde.

Önce gelen her şeyi yıkan, tüketen emperyalist barbarlık, gerektiğinde kendisinin hazırladığı hukuku da bir kenara atmaktan geri durmamaktadır. Her türlü saldırıyı devreye sokan ve kendi hukukunu yok sayan emperyalist güçler, tüm dünyayı kendi ihtiyaçlarına göre yeniden şekillendirmenin gayretinde içersindedirler. Bu yeniden şekillendirme süreci içerisinde, ABD, AB gibi refah toplumları olarak gösterilen emperyalist ülkeler, sosyal devlet maskesini de ellerinden çıkartmaktadırlar.

İki tek tek, emperyalist kapitalist dünya sistemi sahnesinde öne çıkan "üç kampa" gözden geçirelim:

2.1.1) Amerika Birleşik Devletleri (ABD)

ABD'nin, emperyalist kamp içerisinde 1900'li yılların ilk çeyreğinde başlayan hızlı yükselişi, "en güçlü emperyalist dev" unvanını İngiltere'nin elinden almasıyla devam etmiş ve günümüze kadar uzanmıştır.

1990'ların ikinci yarısında küresel ekonomik büyümenin %40'ı ABD'den kaynaklanıyordu.

Özellikle Asya ülkelerinin ekonomilerinde patlak veren ve bütün dünyayı etkileyen ekonomik krizden sonra daralan dünya ekonomisini, ABD'nin tüketim gücü büyük oranda rahatlatmış.

ABD'nin bu rahatlatan performansının arkasında ABD şirketlerinin yüksek kârları ve Wall Street Borsası'nın gücü yatıyordu.

Bu güç sayesinde ABD borsası, dünyada serseri mayın gibi dolaşan aşırı birikmiş sermaye için, karlı bir yatırım alanı haline geldi. ABD borsasına yönelen uluslararası sermaye, ABD şirketlerini satın almak için üç yıl içerisinde 657 milyar dolar harcadı. Bu durum ABD dışındaki ulus ötesi şirketlerin de ABD ekonomisindeki bu ortamdan yararlanmak için ABD'ye doğrudan yatırımlarını arttırmalarını beraberinde getirdi.

ABD'deki uluslararası tekelere ait 9 bin 783 şube toplam 3.5 milyon işçi çalıştırmaktadır. Toplam değerleri 3.5 trilyon dolar olan bu şirketlerin 1998 yılındaki gelirleri 1.8 trilyon dolardı. Bu rakam ABD'nin toplam ithalatının yüzde 70'inden daha fazla bir tutara tekabül ediyor. ABD'ye akan bu sermaye, ABD'nin dış ticaret açığını kapatmasına, ekonomisinin görece ivme kazanmasına ve bu emperyalist "imparatorluk"un yoluna devam etmesine imkân tanırken, ABD dolarının değerini katladı.

Şimdilerde ise ekonomik göstergeler, dünyanın en "sağlam" ekonomisinde yolun sonuna gelindiğini, geçmiş yılların güçlü görüntüsünün içinin ne denli boş olduğunu gösteriyor.

Yakın zamana kadar kazançları baş döndürücü bir hızla büyüyen

, Global Crossing, Adelfihia'nın iflas ettiği, Qwest, Peregrine, ns, Dynegy, Imclone gibi ABD'de emperyalist sermayenin gelen kalelerinin birbiri ardına devrilmesi ve bu devrilmelerin etme eğilimi sergilemesi, ABD ekonomisinde çanların ye- çaldığına işaret etmektedir -ki 3.8 milyar dolarlık usulsüzlük ortaya çıkan ABD'nin ikinci en büyük telekomünikasyon devi Com'un içine girdiği ekonomik darboğaz ve bu iki durumun borsalarında ve elbette dolarda yarattığı değer kaybı, ABD omisinde hatırı sayılır yara açtı.

sıra ABD'nin en önemli 50 şirketinin bulunduğu Nifty Fifty liste- yer alan Xerox'un son 5 yıl boyunca gelirlerini 6 milyon dolar- azla şişirdiğinin açıklanması ve daha bir dizi kritik gelişme, ABD omisine olan güvenin giderek azalmasına yol açmıştır.

en aşamada resmi rakamlara göre ABD'nin cari açığı, Gayri Safi Hasılası'nın yüzde 7'sini geçmiş durumda -ki 2002 yılındaki 35.9 ar dolarlık dış ticaret açığı yeni bir rekor olarak ABD tarihine di ve bu açık günümüze kadar artarak devam etti. Bunun dışında milyar dolar sınırına dayanan cari işlemler açığını kapatmak için ük 1 milyar dolarlık sermaye girişine ihtiyaç duyan ABD'nin, bu acını karşılayamaması dolann dünya ölçeğinde Euro karşısında ar yitirmesine neden oldu.

or bütçe açıkları veren ABD ekonomisi, Çin'in aldığı ABD tahvil- sayesinde ayakta durmaktadır.

ilebilir ki bugün ABD ekonomisinde var olan ciddi yapısal sorun- Çin sayesinde krize dönüşmemektedir. Bu alışverişten şimdilik ilke de kazançlı çıkmaktadır. Devasa bütçe ve dış ticaret açığı en ABD'ye karşın Çin, her yıl büyüyen bütçe ve dış ticaret fazlası mektedir -ki Çin'in bu fazlalarının temel kaynağını ABD'ye yaptığı cat oluşturmaktadır.

ilyon doları aşan Çin'in döviz rezervi bir yandan kısa vadede ABD nomisini ayakta tutan bir rol üstlenirken, diğer yandan ABD eko- nisi için ciddi bir risk barındırmaktadır.

Kısa vadede diyoruz, çünkü kısa ya da orta vadede ABD ekonomisin- de oluşacak bir kırım, bu ülkeye yaptığı ihracat ve bu ülkeden akan sermayenin büyümesinde etkin rol oynadığı Çin için de benzer oran- da tehlike arz etmektedir.

Burada dikkate değer bir nokta da, Çin Merkez Bankası'nın ABD tahvillerini, yüksek faiz getirmemelerine karşın -çünkü ABD tahvil- lerinin faizleri halen oldukça düşük- büyük oranda satın almasıdır.

Peki, ama Çin faiz oranı düşük olduğu halde neden 2005 yılında 200, 2006 yılında ise 300 milyar dolar değerinde ABD tahvili aldı? 2006 yılından sonra gerçekleşen alımlarla birlikte Çin'in elinde şu an top- lam 900 milyar doların üstünde tahvil soğu bulunduğu düşünülecek olursa bu sorunun önemi kavranacaktır.

Bunun yanı sıra ABD Doları ve Çin Yuan'ı değerleri ile doğrudan ilintili- dir. Şöyle ki; Çin, ABD ekonomisine sıcak para sağlayarak bir yandan ABD dolarını güçlü tutuyor, öte yandan kendi para birimi olan Yuan'ın aşırı değerlenmesini ya da değer kaybetmesini engelliyor. Çin için bu denge hayati öneme sahiptir. Çünkü güçlü Dolar, ABD'nin Çin'den ithalatını kamçılarken, Yuan'ın düşük olması ise Çin'in ihracatını kö- rüklüyor ve ülkedeki işsizliği emperyalist şirketler açısından kabul edilebilir düzeyde tutuyor. Elbette bu durum ABD'ye de büyük bir kazanç sağlıyor. Çünkü ABD, Çin ve diğer Doğu Asya ülkeleri saye- sinde hem ülkeye rahatça sermaye akışını sağlayıp borçlanma imkânı buluyor, hem de faizleri düşük tutarak yüksek büyüme hızını devam ettirmeyi başarıyor.

Çin'in ötesinde, ABD ekonomisini ayakta tutan öznelere başında kuşku yok ki ABD'li savaş, petrol, bilişim ve telekomünikasyon te- kelleri gelmektedir. Her ne kadar son dönemlerde Rusya, silah satışı konusunda büyük bir atağa geçmiş olsa da, silah satışında ABD'nin açık ara liderliği sürüyor. 2006 yılında tüm silah satışlarının yüzde 33'ünü elinde bulunduran ABD, bu oranı 2009 yılında yüzde 38'e çıkardı. ABD'yi yüzde 18 ile Rusya takip ediyor. 2002-2009 yılları arasındaki dönemde tüm dünyada yapılan silah anlaşmalarının topla- mının 262 milyar dolar olduğu göz önüne alınacak olursa, silah satış-

ABD ve diğer emperyalistler, açısından önemi anlaşılacaktır.

dir ki bu tekellerin beslenmesi ABD'nin beslenmesidir. Bu da
nin dünya pazar payını arttırması ile olasıdır: Irak, Afganistan,
n, Çad, Sudan, Darfur ve daha birçok yerde yaşanan katliam-
ışgallerin perde arkasında yatan da işte ABD'nin bu beslenme
esi ve bu beslenmenin diğer emperyalist güçler tarafından dur-
mak istenmesidir.

bunları göz önüne aldığımızda ABD tarafından yürütülen em-
peryalist siyasetlerin, çok uluslu şirketlerin ABD ekonomisi içindeki
e merkeziliğinin doğrudan bir ürünü olduğunu söylemek müm-
ündür.

st ticaret antlaşmaları, IMF ve Dünya Bankası (DB) politikaları,
ıştırmalar, gümrük duvarlarının indirilmesi, 130'dan fazla ülke-
0 askeri üssün kurulması, ABD ekonomisinin ve daha özel ola-
tunya çapında faaliyet sürdüren ABD'nin çok uluslu şirketlerinin
al dayatmalarıdır.

emperyalizm bir siyaset, bir komplo ya da tek bir idarenin ürünü
belirleyici bir ekonomik yapısal gerçekliktir.

t bu yapısal dayatmaların gerçekleşme biçimi ya da daha doğ-
bu emperyalist ekonomik çıkarlara dayalı politikalar, Washing-
taki karar alıcılar tarafından formüle edilmekte ve devlet aygıtı
ndan yürürlüğe konmaktadır.

emperyalist çıkarlara hizmet eden temel siyasetler, ne geniş bir ka-
tal tartışma yoluyla belirlenmekte ne de emperyalist çıkarlar bu
nde ifade edilmektedir.

ik bir siyasetçiler çevresi, çoğunlukla kapalı kapılar ardında iş ya-
seçilmemiş yöneticiler, emperyalist politikaları planlamaktadır.
ise bildik "özgürlük", "demokrasi" vb. söylemler ile aldatılmak-
yalanmaktadır.

var ki uygulanan emperyalist politikalar gittikçe uzayan emper-
t işgaller ve saldırılar dizisini ortaya çıkartmış; ABD'nin dışarıya

müdahale için çok daha fazla ekonomik-siyasi-askeri güç sarf etme-
sini beraberinde getirmiştir.

ABD'nin emperyalist çok uluslu şirketlerin çıkarları için hayata geçir-
diği politikaların ülke içinde ve dışında yarattığı tahribat gün geçtikçe
artmakta ve bu artışa paralel olarak anti-ABD'ci bir moment yarat-
maktadır; ABD bu politikalarla kendi kuyusunu kazmaktadır.

11 Eylül Saldırıları ve Değişen Dengeler

Doğalgaz, petrol, altın gibi değerli yeraltı kaynakları bakımından zen-
gin olan Latin Amerika, Kafkasya, Afrika ve Ortadoğu, yüz yıllardır
sömürü üzerine bina edilmiş işgalci, emperyalist devletlerin saldırı-
larının hedefi olageldi.

Bugün, bu saldırıların merkezinde yer alan coğrafya ise Ortadoğu
olarak karşımıza çıkmaktadır. Emperyalist çatışmaların, işgallerin en
yoğun biçimde yaşandığı Ortadoğu coğrafyasında ABD'nin, Genişle-
tilmiş Ortadoğu Projesi (GOP) çerçevesinde gerçekleştirdiği Afga-
nistan ve Irak işgalleri, dünya emperyalist güçleri arasındaki dengele-
rin yeniden değişmesini ve çelişkilerinin keskinleşmesini beraberinde
getirdi.

Bush'un başkanlık koltuğuna oturmasının ardından, 11 Eylül 2001
yılında, New York'taki Dünya Ticaret Merkezi (İkiz Kuleler) ve Pen-
tagon, bomba yüklü uçaklarla vuruldu.

Saldırıların -o güne dek ismi duyulmamış olan- El Kaide örgütü tara-
findan gerçekleştirildiğini ve örgütün lideri olan Usame Bin Laden'in
Afganistan'da olduğunu iddia eden Bush, böylece Afganistan işgalinin
de emrini vermiş oluyordu.

O güne dek adı duyulmamış olan El Kaide ve Usame Bin Laden,
ekonomik kriz içerisinde olan silah ve petrol tekellerinin avucundaki
ABD'nin imdadına yetişti.

Zira bu saldırılar, yıllardır Rusya ve diğer emperyalist ülkelerle
ABD'nin Ortadoğu ve Kafkasya üzerinde sürdürdükleri pazar sava-
şında ABD'nin eline oldukça kıymetli bir koz verdi. ABD bu kozla bir

n Rusya ve hedef ülke İran'la yanı başında bir karakola sahip
en, öte yandan zengin doğalgaz yataklarına sahip olan Özbekis-
ürkmenistan, Tacikistan ve Kırgızistan'a da daha rahat müda-
debileceği bir noktaya üs kurmuş oldu.

Afganistan işgali ile birlikte Sovyetler Birliği'ne karşı kendisinin
ime getirdiği "şımanık" ve "asi" uşağı Taliban'ı da cezalandıra-
r kenara attı.

likle (hâlihazırda katı şeriat rejimiyle yönetilen Taliban Afganis-
daki) Hint keneviri üretimini de denetimine alıp, dünya uyuştur-
piyasasındaki payını da arttırmış oldu.

n yanı sıra ülkedeki zengin kömür, demir, bakır, kurşun, çin-
odyum, magnezyum sülfat, magnezyum klorat, krom, berilyum,
r, mika, talk, asbest ve doğalgaz kaynakları da ABD'nin eline

nistan işgalinin üzerinden henüz iki yıl geçmişken ve işgal devam
ken Bush ve şürekâsı, gözlerini Irak'a çevirdi.

da, ABD uşağı Şah Rıza Pehlevi rejimine karşı verilen mücade-
binlerce komünisti katlederek iktidarı ele geçiren Humeyni'ye
Saddam'ı destekleyerek ona silah yardımıyla bulunan ve sıcak
ler geliştiren ABD, bu kez hedefine Saddam Hüseyin'i oturttu.

rca ABD'nin desteği ile İran'a karşı savaşan Saddam Hüseyin'in
nda bulunduğu Irak, 2 Ağustos 1990'da Kuveyt'i işgal edince
D'nin Irak'a yaklaşımı değişti. Zira Saddam ABD'ye kafa tutmuş
dünyanın en zengin petrol kaynaklarına sahip olan ülkelerinden
konumunda olan Kuveyt'i işgal etmişti. Bu durum doğal olarak
D'nin ekonomik çıkarlarına ters düşüyordu. İlk elden BM çağrısı
ABD demek daha doğru olur) Irak'a uluslararası ambargo kararı
dı. Yaklaşık 5 ay süren ambargonun ardından ABD, Ocak 1991'de
'a saldırdı. Amaç Irak'ı Kuveyt'ten çekilmeye zorlamaktır.

savaşta (I. Körfez Savaşı) Türk hâkim sınıflar ABD'nin çıkarlarını
unmak adına, ülkemiz topraklarını ABD'nin kullanımına açmış ve
haksız savaşın bir parçası olmuşlardır.

Böylece ABD, emperyalizmin uzun süreli "dostlarının" olamayaca-
ğını, ancak uzun süreli çıkarlarının olabileceğini ve çıkarlarına ters
düşen bütün engelleri ortadan kaldırmak için tereddüt etmeyeceğini
bir kez daha ortaya koymuş oldu.

I. Körfez Savaşından 12 yıl sonra, 20 Mart 2003'te, Irak bu kez kit-
le imha silahlarına sahip olduğu iddiası ile ABD tarafından ikinci kez
(kimî tarihçilere göre II. Körfez Savaşı'yla) işgal edildi.

Irak halkını Saddam'ın diktatörlüğünden kurtaracağını, onlara de-
mokrasi ve özgürlük götüreceğini söyleyen ABD, 7 yılı aşkın süredir
1 milyonun üzerinde Iraklıyı katlederek, işkence yaparak, tecavüz
ederek, onları kendi ülkelerinde esir alarak, aslında "demokrasi" ve
"özgürlük"ten kastının ne olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

Ebu Garip Hapishanesi'nde Iraklılara, köpeklerle işkence yapan,
elektriğe bağlayan, birbirileri ile ilişkiye zorlayan, kadınlara tecavüz
eden ABD, tıpkı Afganistan'da olduğu gibi Irak'ta da işgale neden
oluşturan bahanelerine kanıt bulamadı.

Ortada ne iddia edildiği gibi kimyasal silahlar vardı ne de ABD'nin
kendilerine özgürlük getirmesini bekleyen Irak halkları. Ancak orta-
da olan bir gerçek var ki o da bu işgallerin ABD'nin dünya impara-
torluğu planlarının bir adımı olduğu ve işgalin arka planında bir dizi
nedenin yattığıydı.

Bilindiği gibi dünya petrol kaynaklarının miktarı oldukça sınırlı ve an-
cak birkaç on yıl yeteceği söylenmektedir. Motorlu taşıtlarda, sana-
yide, plastik üretiminde ve daha birçok alanda kullanılan petrol, her
yıl artan bir ilgiye muhatap olmasından ötürü dünyanın en değerli
madenleri arasında yer almaktadır.

Soruna ABD açısından bakıldığında ise daha yakıcı bir tablo ortaya
çıkıyor.

Günlük 25 milyon varil petrol tüketen ABD, bu petrolün üçte ikisini
dışarıdan almaktadır.

ABD, 1,3 trilyon varil olarak tahmin edilen dünya petrol rezervinin

ve yüzde 1,4'üne sahip olmasına karşın, dünyanın en çok petrol
en ülkesidir. Irak ise sahip olduğu 112 milyar varil belirlenmiş
rezervi (yeraltındaki petrol miktarı) ve 220 milyar varillik tah-
petrol rezervi ile ABD'nin petrol ihtiyacı için tam bir ilaçtır!

Fransa, Almanya, Çin, Japonya, Hindistan ve Kore gibi birçok
Ortadoğu petrollerine bağımlı durumdadır. Örneğin Çin ihti-
plan petrolün yüzde 35'ini dışarıdan alıyor ve bunun üçte ikisi
doğu'dan gelmektedir. Peki bu ne anlama geliyor?

Dünya imparatorluğuna soyunmuş olan ABD'nin Ortadoğu'ya
olması halinde yukarıda adını saydığımız ülkeleri avucunun içi-
ması, onların güçlerini kırması, onlar üzerinde daha fazla nüfuz
ması anlamına gelmektedir.

k bilgi olarak, savaş süresince ham petrolün varil fiyatının yak-
20 dolar yükseldiğini ve bunların günde milyonlarca varil petrol
en-satan tekellerin kasalarına devasa paralar olarak yansıdığının
tını çizelim.

Afganistan ve Irak işgalinde kullanılan ve halklara tonlarca bom-
ağdırarak ölüm kusan C-17 uçakları, Apache saldırı helikopteri,
t ağır bombardıman uçakları, F-15 ve F-18 savaş uçaklarının üre-
olan Boing ve Lockheed Martin gibi 15 büyük savaş tekelinin
binlerce insanın kanı üzerinden kazandıkları paralar ile kasalarını
durduğunu da unutmamak gerekir.

veriler üzerinden hareket edildiğinde, Irak'ın, ABD'li petrol-silah
tallerinin kasalarını doldurmak için işgal edildiği rahatlıkla anlaşıla-
r.

yandan Irak'ın, 6 Kasım 2000 tarihinde petrol satışını Dolar ba-
da gerçekleştirmekten vazgeçtiğini açıklayarak, Euro'yu kullan-
ya başladığını duyurması ve bu yolla ABD ekonomisine ağır bir
be indirmesi de işgale giden süreçte etkili olan bir diğer nedendir.

arında uzunca ırdelediğimiz nedenlerden dolayı ABD emperya-
kamp içerisinde belirleyici konumdadır. Bu durum elbette ebedi
ildir. ABD'nin, İngiltere'nin tahtını alarak bu konuma yükseldiği

hatırlanacak olursa yarın da başka bir emperyalist gücün ABD'nin
yerini alması olasıdır. -ki emperyalistlerin durumları incelendiğinde
önümüzdeki 15-20 yıl içerisinde bu durumun değişmesi kuvvetle
muhtemeldir.

ABD mevcut durumu itibariyle aynı zamanda ülkemiz ve Ortadoğu
halklarının baş düşmanıdır.

Bu durum ABD'nin dünya geneline yayılan çok yönlü saldırılarının
ve emperyalist odaklar içerisindeki başat konumunun dolaysız bir
sonucudur. ABD kadar diğer emperyalist güçler de dünya halklarının
düşmanıdır.

Fakat ezilenler, emperyalizme karşı yürüttükleri mücadeleler içeri-
sinde, en sert saldırılarını evvela "baş düşmanlarına" yönlendirirler.

2.1.2) Avrupa Birliği (AB)

AB emperyalistleri içerisinde başı çeken unsurlar Almanya, Fransa
ve İngiltere'dir.

Fakat ne AB toplamı ne de bahsini yaptığımız üç emperyalist devlet,
ABD emperyalizminin karşısına çıkabilecek durumda değildir. Bu
nedenle bu üç ülkeyi ayrı ayrı ele almayacağız. Daha ziyade AB'nin
genel durumuna kısa bir değiniyle yetineceğiz.

Sovyetler Birliği döneminde, Avrupa'yı etkisine alan devrim dalgası-
nın önüne geçmek isteyen ABD'nin, "Marshall Planı" çerçevesinde
hatırı sayılır ekonomik destek verdiği AB, her ne kadar bugüne değin
ABD'nin çizdiği çerçevenin çok dışına çıkamamış olsa da ABD için
gelecekte bir tehdit unsuru olarak görülmektedir.

Ne var ki bununla birlikte özellikle son dönemde AB'nin iki öncü
gücü olan Fransa ve Almanya'da değişen yönetimlerle birlikte ABD
ile olan çatışmalar da yerini nispeten ortak harekete bırakmıştır.

Bunun en yakın örneği Irak işgaline karşı çıkan Fransa ve Almanya'nın,
yönetim değişikliklerinin ardından ABD ile paralel bir rotaya girme-

u yok ki AB'nin, ABD ile çatışmalı bir ilişki yerine ortak haredayanan bir ilişki sürecine girmiş olmasında, AB üyesi ülkelerinde ABD'ye olan destek de etkin bir rol oynamıştır.

ut durumda, yakın geçmişe değin, ekonomik olarak belirli bir lenme yakalayan AB'nin, gerek yekpare bir bütün olmayışı ve a ülkeleri üzerinde belirleyici bir etkiye sahip olmaması gerek 'nin sahip olduğu askeri-ekonomik-siyasi etki düşünüldüğünde in, emperyalistler arasındaki dalaşta uzun bir süre daha tali plan- görülebilir.

ık günümüzde, AB açısından gözlemlenebilir durumda olan en ık gerçek, yakın zaman önce patlak veren küresel ekonomik kri- en belirgin etkilerini birebir yaşıyor oluşu ve AB ekonomisinin ldüğüdür.

sıra 21. Yüzyılın "küresel" dünyasının, post-modern (yani mo- ite sonrası) çağdaş, uygar toplum projesi olarak göklere çıkarılan opluluğu içerisindeki milyonlar ve Fransa, Almanya gibi öncüleri da kalan AB üyelerinin, adeta uşak derekesine indirildiği günü- de, geniş ezilen yığınlarda ciddi bir AB karşıtlığı gelişmektedir.

ne daha fazla demokrasi ne de daha fazla ekonomik refahır!

kirli bir sömürü aygıtıdır ve bugün, tam kalbinde, Fransa'da biza- Avrupalı emekçiler ve ezilenlerce mezarı kazılmaktadır!

3) Şanghay İşbirliği Örgütü

emperyalist kamp, esasta Çin ve Rusya'nın tayin ediciliğinde var- nı sürdürmektedir.

ncel gelişmeler dikkate alındığında ABD emperyalizminin karşı- çikan ve çatışmayı derinleştiren unsurların Çin ve Rusya oldukları ülmektedir.

nedenle alt başlıklarda sadece Çin ve Rusya'yı irdeleyeceğiz.

2.1.3.1) Çin

Fransa imparatoru Napolyon Bonapart'ın "uyuyan dev" olarak ni- telediği ve uyandığında dünyayı sarsacağını söylediği Çin, sosyalist sistemden dönüşün ardından Napolyon'u doğrulamak istercesine giderek güçlenmektedir.

Henüz dünyayı sarsmasa da, sarsacağının sinyallerini uzunca zaman- dir vermektedir.

Ekonomisinin son 25 yıldır yakaladığı büyüme eğilimi ve dev nüfu- suyla Çin, dünyanın ilgi odağı olmuş durumdadır. Çin'i dikkatle iz- leyenlerin kimileri "her Çinli'ye bir portakal satsak zengin oluruz" mantığı ile Çin'in dışa açılmasını fırsat olarak görürken, kimileri ise Çin'i, dünyayı yutmaya hazırlanan ve birçok devleti olumsuz etkile- yecek bir girdap olarak görmektedir.

1980'de dünyanın en büyük üç ekonomisi ABD, Japonya ve Almanya'dan oluşmaktaydı. 1980'den günümüze kadar ise Çin adım adım "dünyanın en büyüğü" olma yolunda ilerlemektedir.

2003 yılına kadar ABD, Japonya, Almanya, İngiltere ve Fransa'dan sonra altıncı sırada yer alan Çin ekonomisi, öncelikle Almanya, İngil- tere ve Fransa'yı geride bırakarak üçüncü sıraya yükselmiş, 2010 yılı içerisinde ise Japonya'yı geride bırakarak ikinci sıraya yerleşmiştir.

Çin ekonomisinin 2005 yılına kadar Japon ekonomisinin yaklaşık ya- rısı kadar olduğunu göz önünde tutulacak olursa Çin'in hızlı yükselişi rahatlıkla görülecektir.

2009 yılında milli geliri 4,75 trilyon dolar civarında olan Çin'in, 2010 yılında ise yaklaşık yarım trilyon dolar artışla 5,26 trilyon dolara ulaş- ması beklenmektedir. Çin ekonomisinin önümüzdeki beş yıl içerisinde 8 trilyon doların üzerinde bir milli gelir ile Avrupa'nın lokomotif ülkeleri Almanya, Fransa ve İngiltere'nin toplamını aşacağı tahmin edilirken, toplam ekonomik büyüklüğü 15 trilyon dolar civarında olan dünyanın en büyük ekonomisi ABD'yi yakalamasının ise en az 10 yıl süreceği düşünülmektedir.

Çin'in bu yükselişinden oldukça rahatsızdır. Birkaç veriye karmalı göz attığımız takdirde dahi ABD'nin pek de haksız olmadığını söylemek mümkündür.

Çin, Çin'in dış ticareti 280 milyar dolar artıda iken, ABD 575 milyar dolar açık vermektedir. Bütçe açıklarında da durum Çin'in lehine değildir. Bütçe açığının milli gelire oranı ABD'de yüzde 11,9 iken Çin'de ise sadece 3,4'dür. Endüstriyel üretim 2010 yılında ABD'de yüzde 6,1 gerilerken, Çin'de tam tersi yüzde 16,1 yükselmiştir. Bu durum oldukça kalabalık nüfusuna rağmen Çin'deki işsizlik oranı da düşüktür. Ayrıca Çin'in son yıllarda kazandığı ekonomik büyüme, üçüncü siyasi alana da taşıyarak Rusya, Hindistan ve zaman zaman Brezilya ile ortak hareket etmesi ABD'yi endişelendiren diğer etkenler arasında gösterilebilir.

Somut verilerle Çin'in durumunu incelemeye devam edeceğiz. Örneğin 2003 yılında Gayri Safi Milli Hasılası (GSMH) bir önceki yıla göre yüzde 9,1 artan Çin, son yıllarda yabancı yatırımcılar için tam bir çekim merkezi haline gelmiş ve 800 milyar doların üzerinde dış ticaret almıştır.

Oranlarda bir üretim gücüne sahip olan Çin, 2003 yılında 2,8 milyon otomobil üretmiştir. 2009 yılında ise araç satışlarında ABD'yi geride bırakarak dünyanın en büyük otomotiv pazarı olma unvanını ele geçirmiştir. 2009 yılında Çin'de 10,3 milyon adet otomobil olmak üzere toplam 13,6 milyon adet araç satılmıştır. Toplam araç satışlarının yaklaşık yüzde 30'u yerli markalardan, kalan kısmı ise Çinli ve yabancı şirketlerin ortak üretimi ya da ithal edilen araçlardan oluşmuştur. 2009 yılı ABD'nin toplam araç satışları ise 10,4 milyon adetle 27 yılın en düşük seviyesinde kalmıştır.

Uzun yıllar girmek için uğraştığı Dünya Ticaret Örgütü'ne (DTÖ) üyelik 2001'de üye olmasının ardından önemli bir bölgesel ekonomik lider durumuna gelmiştir. 2000 yılında ihracat oranı yüzde 4,1 iken Çin, DTÖ'ye üye olmasının üzerinden iki yıl geçtikten (2003) ihracatı bir önceki yıla oranla yüzde 34,6 oranında artmış ve 100 milyar dolara taşınmıştır.

Doğu ülkelerinden ucuza aldığı hammaddeyi işleyerek ABD ve AB ülkelerine satan Çin, ihracatının büyük bir kısmını ABD'ye yapmaktadır.

2003 yılı verilerine göre ABD'nin Çin'e 100 milyar dolarlık bir ithalat borcu vardı. 2005 yılında DTÖ'nün Çin mallarına uyguladığı kotaları kaldırmasının ardından kelimenin gerçek manasıyla şahlanan Çin ihracatı, dünya dengelerini belirlemeye doğru yol almaktadır.

Çin, Almanya'nın ihracattaki dünya liderliğini elinden almış ve 2009 yılında toplam ihracatını 1,2 trilyon dolara çıkarmıştır. Buna karşılık Almanya'nın ihracatı ise 1,17 trilyon dolara kalmıştır.

Dikkate değer bir ilerleme içerisinde girmiş olan Çin, henüz yetersiz teknolojik alt yapısı, her geçen gün artan enerji ihtiyacı -ki Çin enerji yoksulu bir ülkedir- ve artan hammadde ihtiyacına karşın, hammadde kaynağı olan ülkeler üzerinde yoğunlaşan emperyalist dalış nedeniyle dünya arenasındaki belirleyici yerini önümüzdeki on yıl içerisinde alabilir görünmektedir.

Çin açısından belli başlı iki kritik mesele söz konusudur.

Bunlardan ilki yukarıda ifade ettiğimiz gibi sınırlı ve yetersiz kaynağa rağmen sürekli artan enerji ihtiyacıdır.

İkincisi ise Çin'in ihracatının büyük bölümünün ABD'ye gerçekleşmesi ve ABD'nin ekonomik-siyasi-askeri olarak içine girdiği gözlemlenebilir duraklamanın yerini gerilemeye terk etmesidir. Böylesi bir durum, Çin'in ekonomisini de büyük oranda sarsacaktır.

2.1.3.2) Rusya

"Soğuk Savaş" olarak tanımlanan ABD - Rus Sosyal Emperyalizmi arasındaki ekonomik-siyasi çatışma ve buna paralel yürüyen silahlanma yarışından "galip" ayrılan ABD, Rus Sosyal Emperyalizmi'nin yıkılmasının hemen ardından ortaya çıkan "bağımsız" devletleri kendisine bağlamak için harekete geçti.

nin tüm karşı çıkışlarına karşın ABD'nin bu nüfuz sağlama müessesinde hatırı sayılır bir yol aldığı şüphesizdir.

la bugün Rusya'nın ABD karşısında bu denli silik kalmasının bir nedeni de "Soğuk Savaş"ın ardından, kendisinden kopan ülkelerin çöğunluğunu da ABD'ye kaptırmasıdır. Bu durum, günümüz ABD - Rusya çatışmasında da etkilidir.

nin dünya imparatorluğunu tesis etme ve kuşatma planlarına Rus emperyalizmi de bir dizi hamleler gerçekleştirmektedir. nin tecrit etmek istediği hedef ülke İran ile nükleer silahlanma olmak üzere ekonomik-askeri-siyasi alanlarda bir dizi ilişkide an Rusya, buna paralel olarak Irak, Afganistan, Afrika ülkeleri çeşitli alanlarda ve düzeylerde ilişkiler geliştirmenin uğraşı içindedir.

andan Hazar'a Komşu Ülkeler Zirvesi ile ABD'ye karşı İran'a cı veren Rusya, öte yandan ABD'nin kendisini askeri olarak kuşatma hamlelerine karşı kıtalar arası balistik füze denemeleri, casusları, büyük çaplı askeri tatbikatlar ve savaş tehditleri ile karşılık vermektedir. Elbette bu karşı duruş içerisinde, Rusya'nın Çin ve Hindistan ile birlikte başını çektiği Şangay İşbirliği Örgütü etkili bir yerde duruyor.

Şangay İşbirliği Örgütü, ABD'nin Ortadoğu özelinde Afrika'daki Rusya'daki yayılmacılığa verilmiş bir yanıt, oluşturulmuş askeri-siyaset-ekonomik bir karşı cephe.

demokrasiyi yaymayı" kendisine görev edinen ABD ile "bütün sorunların masada çözülmesini" istediğini öne süren Rusya, bir yandan yavda barış ve istikrarın sağlanması gerektiğini söylerken, diğer yandan özellikle Ortadoğu, Afrika ve Pasifik Asya ülkelerine silahlanma konusunda adeta birbirleri ile yarış halindedirler.

Soğuk Savaş"ın, "sona ermesi"nin ardından Rusya, 2006 yılında ilk kez bağımlı ülkelere gerçekleştirilen silah satışında lider konumuna yükselmiştir.

Rusya'nın en büyük silah tekeli olan Rosoboroneksport'un verilerine

göre Rusya, 2006 yılında 6.5 milyar dolarlık silah sattı. 2008 yılında dünya genelinde silah satışlarında yaşanan daralma neticesinde Rusya ancak 3.5 milyar dolarlık satış yapabildi. 72 ülkeye ihraç edilen Rusya silahlarının yüzde 70'i, Çin ve Hindistan tarafından alınmaktadır.

Bu iki ülkeyi ABD'nin "şer eksen"ine yerleştirdiği Suriye, İran, Venezuela ve Vietnam izlemektedir.

Bununla birlikte Rusya, dünya genelindeki silah satışında ABD'nin ardından gelmektedir. Fakat Rusya silah satışındaki ikincilik urvanına rağmen ABD'yi oldukça geriden takip etmekte ve bu alanda ABD ile boy ölçüşmemektedir.

Çünkü Rusya sadece bağımlı ülkelere silah satışı imkânı bulabilmektedir. NATO üyesi olan emperyalist güçler ve çeşitli kapitalist ülkeler, NATO ile aralarında soğuk rüzgârlar esen Rusya'dan silah almamakta ya da alamamaktadır.

Ne var ki 44. Münih Güvenlik Konferansı'nda Almanya Savunma Bakanı tarafından yapılan; "NATO, Rusya ile sıcak ilişkiler geliştirmelidir. Rusya olmaksızın dünya sorunlarının çözülmesi son derece güç olacaktır" açıklaması, önümüzdeki dönemde Rusya'ya NATO üyesi ülkelerin de silah satılacak birer pazar olarak açılma olasılığının gittikçe güçlendiğini göstermektedir.

NATO üyesi ülkelerle imzaladığı ve silahlanma yarışının durdurulmasını "amaçlayan" AKKA'dan (Avrupa Konvansiyonel Kuvvetler Antlaşması) çekilerek silahlanma yarışına daha etkin katılacağını işareti veren Rusya, içerisine girdiği emperyalist dalışta elini güçlendirmek babında sözünü ettiğimiz ve burada değinmediğimiz çeşitli girişimlere imza atmasına karşın bugün içinde bulunduğu ekonomik vaziyeti, geri askeri gücü ve dünya devletlerinin ABD'ye "sadakat"te kusur edememeleri gibi nedenlerden dolayı, ABD'nin karşısına bir bütün olarak dikilememektedir.

Görünen odur ki, Rusya'nın bu pozisyonu bir süre daha devam edecektir. Ancak burada hatırlatmamız gerekir ki, Rusya'nın doğalgaz tekeli olan Gazprom üzerinden elde ettiği nüfuz, komşu ülkelerle

enerji antlaşmaları, yeniden hız verdiği silahlanma süreci, ivme içerisine girmiş olan ekonomisi, ABD'ye karşı çıkışı nedeni nyada giderek dikkatle izlenir hale gelmesi, önümüzdeki yıllar-sya'nın, emperyalist güçler içerisinde ön sıralarda yer alacağının eleri olarak okunmaya müsaittir.

3) Ezilen-Sömürülen Bölgelerin Durumuna Genel Bir Bakış

3.1) Uzak Asya

Emperyalist güçlerin dünyayı kendi çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirdikleri bu tarihsel kesitte, burjuva ideologların öldüğünü ilan ettikleri komünizm hayaleti, Asya'da yeniden ortaya çıkarak, emperyalist güçlere "unuttukları" bir korkuyu yeniden yaşıyor.

Başta Nepal ve Hindistan olmak üzere, Filipinler, Bangladeş, Bhutan gibi ülkelerde Maoist partiler önderliğinde sürdürülen halk iktidan mücadeleleri, bölge halkının ciddi desteğini alarak büyüme eğilimini güçlendiriyor.

Kuşku yok ki Afrika ve Latin Amerika'daki benzer sosyo-ekonomik niteliklere sahip ülkelerle birlikte toplumsal dönüşümlerin fırtına merkezi olarak ilan edilen Asya'nın sömürge, yarı sömürge-yarı feodal ülkelerinin komünizm hayaletinin hortladığı yerler olması bir tesadüfler silsilesinin sonucu değildir. Bilakis, tarihsel ilerleyişin zaruri bir sonucudur.

Zira Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın sömürge, yarı sömürge-yarı feodal ülkeleri emperyalist-kapitalist sömürünün yoğunlaştığı ve ilişkilerin kendisini en yakıcı şekilde hissettirdiği alanlar olmalarından ötürü toplumsal mücadelelerin fırtına merkezleri olmuşlardır.

Elbette ki bu ülkelerde bugün ivmelenmiş olan, Nepal'de halk iktidarını kurma aşamasına gelen, Hindistan'da ise ülkenin 5 eyaletini büyük oranda etkisi altına alan, Filipinler'de büyük bir kitlesellik ve etki gücüne ulaşan Maoist partilerin önderliğinde sürdürülen Halk Savaşı'nın, uzun vadede, emperyalist-kapitalist sistemde yaratacağı ideolojik, siyasi, askeri, ekonomik sarsıntılar ve kırılmalar oldukça

li bir tarihsel noktada durmaktadır.

onusu hareketlerin mevcut durumda elde etmiş oldukları başarı ve önümüzdeki süreçlerde tesis edecekleri halk iktidarları; emsal mücadeleleri ve öznelerini ilerleteceği gibi, emperyalist-istatist ülkelerde de, sınıf mücadelesinin bu ülke proleterlerinden, emperyalistlerinden ve ezilenlerinden yana ağır basmasını beraberinde getirecektir.

bu bunların yanı sıra özellikle son süreçlerde Asya ülkelerinin Hindistan, Pakistan vb. dünya ekonomisinde elde ettikleri başarı ve sahip oldukları devasa pazarlar göz önüne alındığında, bu süreçlerde ezilen halkların çıkarlarını koruyan yeni demokratik devletin oluşması, dünya halklarının mücadele azmini daha üst boyuta taşıyacaktır.

Latin Amerika

Amerika'daki gelişmeler, burayı kendisinin arka bahçesi olarak ABD'nin uzun vadeli çıkarlarını riske sokacak bir rotada yol almaktadır.

Venezüella öncülüğünde yeniden canlandırılmaya çalışılan Latin Amerika'daki bütünleşme sürecinin yanı sıra, yine Venezüella'nın EC'deki etkinliği üzerinden ABD'ye meydan okuması, petrol satışları ABD dolarını devre dışı bırakma tehditleri, ABD'ye karşı ekonomik-siyasi ve askeri bir cephenin oluşturulmasına dönük söylemler ve hamleleri ABD için önemli bir sorun teşkil etmektedir.

Venezüella, Bolivya başta olmak üzere Latin Amerika'daki emperyalist-ABD'ci iktidarların Rusya, Çin ve İran gibi güçlerle yakın ilişkiler kurmasına girmiş olmaları, ABD'nin "arka bahçe"sinde söz konusu ülkelerin etkinliğini arttırmakta, ABD'yi ise bu emperyalist güçler Rusya ve Çin- karşısında itibar kaybına uğratmaktadır.

bu bütün bu gelişmelere karşın, Venezüella ya da Bolivya'nın mevcut yönelimlerini ve hamlelerini emperyalist-kapitalist sistemin

dışında tanımlamak mümkün değildir.

3.3) Ortadoğu

Emperyalist güçlerin kendi çıkarları doğrultusunda yıkıma uğrattıkları coğrafyaların başında, ABD etiketi ile yürürlüğe konmuş olan; işgale, sömürgeleştirmeye ve halkları köleleştirmeye dayanan; Büyük Ortadoğu Projesi'nin sarstığı Ortadoğu gelmektedir.

Haziran 2006'da İsrail ziyareti sırasında ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'dan duyduk hepimiz, "Büyük Ortadoğu Projesi"ni ve bu kapsamda inşa edilecek olan "yeni" Ortadoğu'yu.

Rice, İsrail'in Lübnan'a saldırdığı günlere "denk gelen" söz konusu gezisi sürecinde yaptığı açıklamada, "Burada gördüğünüz, bir anlamda yeni Ortadoğu'nun doğuş, gelişme sancısıdır. Bizim, yaratmak için çabaladığımız yeni Ortadoğu'dan eski Ortadoğu'ya dönmeyeceğimize emin olmamız lazım" diyordu.

Bu açıklama, İsrail, ABD ve İngiltere tarafından birkaç on yıldır planlanmakta olan ve Ortadoğu'da Lübnan, Filistin, Suriye, Irak, İran Körfezi ve İran'dan Afganistan'a kadar uzanan coğrafyada ABD'ye sadık yönetimler yaratmaya ve iç çatışmaları beslemeye dayanan büyük bir yıkımın beyan edilmesi oluyordu.

ABD temsiliyetli çeşitli finans kapitalerin (emperyalist sermayenin), küresel etkinliği üzerinde dünden bugüne var olan ve son süreçte kendini iyiden iyiye ortaya koyan zafiyetin bir sonucu olarak ortaya çıkan Büyük Ortadoğu Projesi, dünya ekonomisini kontrol eden bu güçlerin, dünya politikasını da yönlendirebileceği gerçeğinin giderek zafiyete uğramasının da pratiğidir.

Dünya emperyalist güçlerinin giderek ABD'ye karşı ellerini güçlendirmek, nüfuz alanlarını artırmak, çeşitli düzeylerde hâkimiyetlerini inşa etmek doğrultusunda attıkları adımlar üzerinden genel görüntü özetlenebilecek olan emperyalist ilişkiler-çatışmalar yumağı, ABD'yi, "tek kutuplu dünya"yı korumaya daha fazla sarılmaya itmek-

İçin de ABD'nin küresel düzeyde doların hâkimiyetini koru-ekonomi yolu ile kontrol edilebilir bir siyasal yapıyı şekillen-si, bunu ekonomi ile yapamadığı yerlerde ise askeri hamleleri-eri, hizaya sokma amaçlı saldırıları- devreye sokması gerek-dir -ki yapılan tam anlamıyla budur.

ada dolar alanlarını daraltan ve bölgesel etkinlik sağlayan farklımların, doların uluslararası para birimi olma özelliğini olumsuzmette etkileyebilecek girişimlerinin engellenmesi bu bakımdan için zaruri bir hal almaktadır.

nin işgallere, "ılımlı" projelere, "Kadife Devrimlerine" yahutDevrimleri"ne yönelik politikalarında, kendisinin sıfatı olan "te-bahanesine, "demokrasi", "insan hakları", "özgürlük" götürme-larına sarılması gerisindeki aceleciliğin altında yatan bu ger-görme gerekmektedir.

tarafından gündeme getirilen Büyük Ortadoğu Projesi'nin genelına bakıldığında ise; ABD'nin bir taraftan petrole olan ihtiyacı-derek artmakta olmasının, diğer yonden gelişmekte olan diğer-lerin de petrol ihtiyaçlarının çoğalmasının, ABD'yi "terörizm" ileadele yalanının arkasına saklanarak, dünya enerji kaynaklarınıninü kontrolüne almaya yönelik politikalara yöneltti.

usuz ki ABD'nin bu hamleyi gerçekleştirmesinde; giderek değer-nan ve yeni bir uluslararası para olma yolunda ilerleyen Euro'nun-za bir deyişle AB'nin- hareket alanını daraltmak, Rusya-Çin gibi-er karşısında elini güçlendirmek isteği de etkili olmuştur. Buradaol kaynaklarına sahip olmanın önemi öne çıkmaktadır.

ıyeleşmiş olsun ya da olmasın bütün ülkelerin en fazla ihtiyaç duy-ı maddelerin başında petrol ve doğalgaz gelmektedir. Dünyaol üretiminin yüzde 67'si Ortadoğu bölgesinde üretilmektedir. dünya doğalgaz kaynaklarının yüzde 40'ının da Ortadoğu'da ol-ı yapılan araştırmalarla ortaya konmuş durumdadır.

9 yılı verilerine bakıldığında ABD dünya petrol tüketiminin yüzde

26'sını, AB yüzde 20'sini, Rusya yüzde 5.2'sini, Japonya yüzde 8.5'ini, Çin ise yüzde 4.5'ini gerçekleştirmekteydi. Bu durum üç aşağı beş yukarı aynı seviyede sayılır etmektedir.

Güncel verilere göre, dünyanın en büyük petrol tüketicisi günlük 20 milyon 698 bin varille ABD'dir.

ABD'yi, 7 milyon 855 bin varille Çin, 5 milyon 51 bin varille Japonya, 2 milyon 748 bin varille Hindistan ve 2 milyon 699 bin varille Rusya takip etmektedir.

Rusya'yi, Almanya, Güney Kore, Kanada, Brezilya, Suudi Arabistan, Meksika, Fransa, İtalya, İngiltere ve İran izlemektedir.

Doğalgazda ise ABD'nin dünya toplam tüketimi içindeki payı yüzde 24.3, AB'nin yüzde 14.5, Rusya'nın yüzde 18.7, Japonya'nın yüzde 3 ve Çin'in payı ise yüzde 8.1'dir.

Uluslararası Enerji Ajansı (İEA) verilerine göre Ortadoğu'da bulunan dünya petrol üretiminin yüzde 67'sinin ülkelere göre dağılımı şu şekildedir: Suudi Arabistan 261.8 milyar varil, Irak 112 milyar varil, Birleşik Arap Emirlikleri 97.5 milyar varil, Kuveyt 96.5 milyar varil, İran 89.7 milyar varil, Katar 15.2 milyar varil, Umman 5.5 milyar varil, Yemen 4 milyar varil, Mısır 2.9 milyar varil, Suriye 2.5 milyar varil...

AB, Çin ve Japonya'nın petrol ihtiyaçlarının tamamına yakın bölümü Ortadoğu'dan sağlanmaktadır. ABD ise ihtiyaç duyduğu petrolün yüzde 20'sini şimdilik temin eder görülmektedir. Dünya petrol tüketiminde önümüzdeki 25 yılda ihtiyaçların yüzde 33 artacağı tahmin edilmektedir. Bu durumda ABD'nin ihtiyacının da yüzde 15-25 dolayında artacağı varsayılmaktadır.

ABD'nin genel ihtiyaç şeması içinde en büyük paya sahip olmasının sonucu olarak, AB, Rusya, Çin vb. ekonomisi kadar diğer ekonomiler yönünden de artan ihtiyaçlara göre sonuçlar olumsuz olabilecektir.

Ortadoğu petrollerine bağlı olan Çin ve Japonya'nın durumları dikkate alındığında konunun ileriye yönelik hassasiyeti daha da artmaktadır.

an doğru bakıldığında, dünyada saptanmış mevcut petrol yarı-
nın en zengin olduğu alanlar şu şekilde sıralanmaktadır:

Ortadoğu petrol alanları

Kuzey Afrika petrol alanları

Batı Afrika petrol alanları

Kuzey Denizi petrol alanları

Alaska petrol alanları

Latin Amerika kuzeyi petrol alanları

Orta Asya petrol alanları

Batı Sibirya Bölgesi petrol alanları

Güney Çin Denizi petrol alanları

ya konulan tahminler açısından, Ortadoğu, Batı Afrika petrol
alanları gibi, Orta Asya petrol bölgelerinin de ifade etmekte oldu-
ğuna açıkça görülmektedir. Dünya enerji kaynaklarının dağılımı,
enerji kaynaklarına giden yolların denetimi yanında, kaynakların kontrolü
ve enerji analizlerin temel konusu olmaya devam etmektedir.

Büyük Ortadoğu Projesi'ne, ifade edilen veriler çerçevesinde bakıl-
ırsa, dünya enerji kaynaklarını denetim altına alınmasına yöne-
li enerji politikalarının, ABD'nin politikaları içindeki yerini görmek
kolaydır. Zira ABD, enerji açığı konusunda ekonomik gücünü
Orta Asya, Rusya ya da bir başka güce kaptırmak istememektedir.

Büyük Ortadoğu Projesi, enerji kaynaklarının "güvenliği" ve
emperyalist güçler için tekelleştirilmeye çalışılması kadar ve hatta
daha da öte emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik ve düşün-
ce olarak içine düştüğü çıkmazın bir ürünüdür. Bu çıkmaz bugün
ekonomik alanlar yaratılarak aşılacak istenmekle birlikte, emperya-
li-kapitalist güçler de bu çıkmazın yapısal bir sorun olduğunu ve bu
sorunla aşılamayacağını bilmektedir. Buna karşın kendilerinin
sorunlarını uzatmak gayretiyle bir orta oyunu sergilemektedirler ki
oyunun adı da Büyük Ortadoğu Projesi'dir.

Özet olarak;

Ortadoğu coğrafyası bir yandan zengin petrol-doğalgaz kaynaklarına
sahip olması, öte yandan bu coğrafyadaki ülkelerin üretimlerinin ha-
len gerçek manada şanayileşmemiş olması ve emperyalizme bağımlı
olmalarından ötürü coğrafyada ihtiyaç duyulan ürünlerinin satışı için
çok uygun ve devasa bir pazarın var olması nedeniyle emperyalist
güçlerin saldırılarının hedefinde yer almaktadır.

Bu iki durumun yanı sıra Ortadoğu'da hızla artan genç nüfusun em-
peryalist-kapitalist güçler tarafından ucuz ve enerjik işgücü olarak
görülmesinin, bölgenin uranyum gibi nükleer yer altı kaynaklarına,
altın vb. değerli hammaddelere sahip olmasının da bu hedef haline
gelme durumunda etkili olduğunu belirtmek gerekir.

Ortadoğu'nun ekonomik, siyasi ve/veya askeri olarak tekrar ve tek-
rar işgal edilmesi, tıkanmış olan emperyalist-kapitalist sistem için
ekonomik ve ideolojik olarak bir nefes aralığı durumundadır.

Tam da emperyalist-kapitalist sistemin ve onu yöneten tekellerin bu
kapsamdaki hamlelerinin bir adımı Afganistan ve Irak işgali ile atılmış
bulunmaktadır.

Bu ülkelerin önemli coğrafi konumlarından en etkin şekilde istifade
etmek isteyen, bu devletlerin başında bulunan ve geçmişte kendisi-
nin büyütüp başa getirdiği haylaz kuklalarını (Saddam, Taliban vb.)
terbiye etmek isteyen, yine bu ülkelerin enerji kaynaklarını ele geçir-
mek isteyen ABD, "demokrasi" ve "özgürlük" götürme adı altında
işgale girişmiştir.

Milyonlarca insanın yaşamını yitirmesine neden olan ve olmaya da
devam eden bu işgallerin gerçek nedenleri, çok geçmeden işgalci
devletler tarafından açık bir şekilde itiraf edildi.

Öyle ki, ABD'nin komutasında Irak işgaline girişen Avustralya Savun-
ma Bakanı, petrol kaynaklarını kontrol altına almak için bu işgalin
gerçekleştirildiğini ve ülkesinin de bu nedenle bu işgalde yer aldığını
katıldığı radyo programında beyan etmiştir!

İşgali, Lübnan'da, Hariri suikastının ardından buraya müdahale ve İsrail üzerinden bu ülkeyi işgale kalkışan ABD, bölgedeki emelleri ciddi anlamda değiştirmiştir.

İşgali ve Lübnan saldırısı ile bölgede kendisine bîat etmekte soğuktan devletleri ve yönetimleri bertaraf edeceğinin işaretlerini ABD, Irak'ın ardından İran ve Suriye'yi "şer eksenli" ilan ederek edefine koydu.

Ardından bu iki ülkeyi kuşatmaya ve tecrit etmeye çalışan ABD, ardından tehditler savurmaya ve saldırı hazırlığını yoğunlaştırmaya başlamıştır.

Şimdi bu yaşananlar ve olası gelişmeler, ülkemizi yakından ilgilendirmektedir. ABD, Ortadoğu Politikası'nı gerçekleştirmek için kullandığı Türk Devleti'ni de ekonomisinden, siyasal yapısına dek denetlemektedir, ülkemizi adım adım emperyalist işgalin bir parçası haline getirmektedir.

4) Mavi Dünyanın Kara Tablosu

İnsanlık tarihi, günümüz itibarıyla en ileri teknik-teknolojik düzeye ulaşmış olmasına, üretimin devasa boyutlarda gerçekleşmesine karşın, kelimenin gerçek manasıyla bolluk içerisinde kıtlık yaşamaktadır.

Besin üretiminin, tüm insanların beslenmesi için fazlasıyla yeterli olduğu dünyamızda, 1 milyar dolayında insan açlık içerisinde yaşarken; istatistiki verilere göre yılda 11 milyon, günde 30 bin kişi, her üç saniyede de 1 çocuk açlıktan ölmektedir.

İnsan emeğinin sömürülmesi, alın terinin gasp edilmesi üzerinde yükselen emperyalist-kapitalist dünya sisteminin küresel baronları; uluslararası tekellerin, daha fazla pazar, daha fazla para, daha fazla güç için giriştikleri dalaş; dünyamızı her geçen gün, daha da güvensiz ve istikrarsız bir hale getirmektedir.

Çıkar dalaşına girmiş olan uluslararası tekellerin (emperyalizmin) yarattıkları doğa tahribatı ile at başı giden savaşlar, çığ gibi büyüyen yoksulluk, artan eşitsizlik, adaletsizlik ve işsizlik, dünyadaki milyarlarca insanın hayatını karartmaktadır.

Yoksul halkın, işçilerin, köylülerin, emekçilerin ve ezilenlerin beslenme, barınma gibi en temel ihtiyaçlarına bile yanıt vermeyen emperyalist-kapitalist sistem, zengin ile yoksul arasındaki uçurumu her geçen gün daha da fazla derinleştirmektedir.

2004 yılı itibarıyla, kişi başına düşen gelire göre dünya nüfusunun en zengin yüzde 10'unu temsil eden ülkelerle, en yoksul yüzde 10 nüfusu barındıran ülkeler arasında kişi başına düşen gelir farkı yüzde 139'dur!

Yine aynı yılın verilerine göre, kişi başına düşen gelir oranı en yüksek olan yüzde 5'lik grupla kişi başına gelir oranı en düşük olan yüzde

rup arasında kişi başına düşen gelir farkı ise 233 kattır!

omideki hâkimiyette de tablo hiç farklı değil. Dünya nüfusunun 10'ununu barındıran en zengin 16 ülke, toplam dünya ekonominin yüzde 70'ini kontrol ederken, dünya nüfusunun yüzde 87'sini barındıran 154 ülkenin dünya ekonomisindeki payları sadece yüzde 13'tür!

er Büyürken...

a nüfusunun yarısından fazlası, yani 3 milyardan fazla insan, gündolarından daha az gelire; 1.5 milyarı aşkın insan ise günde 1 dolarıdan az gelire sahiptir.

karşılık dünya nüfusunun yüzde 1'ini teşkil eden uluslararası şirketler, dünya gelirinin yüzde 70'ini almaktadır.

gün, milyarlarca emekçi günde 2 doların, yılda ise 700 doların karşılığında bir gelirle yaşamaya çalışırken; sadece 2010 yılında Rus doğalgazı tekeli Gazprom 24 milyar 555 milyon dolar (yaklaşık 37 milyar ABD doları) petrol tekeli Exxon Mobil 19 milyar 280 milyon dolar, Çinli Industrial&Commercial Bank of China 18 milyar 832 milyon dolar net kar elde etti.

Yıl karlarını arttıran ABD'li tekellerin gövde gösterisine dönüşen Fortune dergisinin 'Dünyanın En Büyük 500 Şirketi' sıralaması, dünyadaki gelir eşitsizliğini gözler önüne serdi. Ağırlığını ABD'li tekelleştirdiği listenin ilk 20'si şu şekilde oluştu:

Net Ciro	(milyar \$)	Kar (milyar\$)
Wal-Mart Stores (ABD)	408,214	14,335
Royal Dutch Shell (Hollanda)	285,129	12,518
Exxon Mobil (ABD)	284,650	19,280
BP (İngiltere)	246,138	16,578
Toyota Motor (Japonya)	204,106	2,256
Japan Post Holdings (Japonya)	202,196	4,849

7. Sinopec (Çin)	187,518	5,756
8. State Grid (Çin)	184,496	-343
9. AXA (Fransa)	175,257	5,012
10. China National Petroleum (Çin)	165,496	10,272
11. Chevron (ABD)	163,527	10,483
12. ING Group (Hollanda)	163,204	-1,300
13. General Electric (ABD)	156,779	11,025
14. Total (Fransa)	155,887	11,741
15. Bank of America Corp. (ABD)	150,450	6,276
16. Volkswagen (Almanya)	146,205	1,334
17. Conoco Phillips (ABD)	139,515	4,858
18. BNP Paribas (Fransa)	130,708	8,106
19. Assicurazioni Generali (İtalya)	126,012	1,820
20. Allianz (Almanya)	125,999	5,973

Üç milyardan fazla insan yılda 700 dolarla geçinirken, ABD'li yazılım devi Microsoft'un patronu Bill Gates 54 milyar dolara hükmediyor. Yani Bill Gates tek başına milyarlarca insanın yıllık kazancını elinde tutuyor!

Forbes Dergisi'nin 2009 yılında yayınladığı en zengin 400 kişinin toplam serveti geçen yıla göre yüzde 8 oranında artarak 1,27 trilyon dolardan 1,37 trilyon dolar seviyesine çıktı.

Yani listede yer alanların toplam serveti, İspanya ve Kanada'nın Gayri Safi Yurtiçi Hasılası'na (GSYİH) denk gelmektedir.

Bu rakam ülkemizin, 615 milyar dolar civarında olduğu tahmin edilen, GSMH'sinin ise iki katından fazladır.

Benzer şekilde dünyanın en zengin iki şirketinin yıllık cirosu ülkemizin GSMH'sine eşittir.

nin ilk 10'unda yer alanların toplam servetinin 270,8 milyar dolarında bulunduğu dikkate alınacak olursak, şirin gösterilmeyen emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı adalet, eşitlik, refah eşizlik açık bir şekilde kavranabilecektir.

5) Ülkemizde Durum

Yukarıda genel hatlarıyla üzerinde durduğumuz dünya emperyalist güçlerinin konumlanışları ve bu güçler arasındaki dalaş, bütün dünyayı etkilediği gibi, ülkemizi de etkilemektedir.

Uluslararası sermayenin bir ahtapot misali dünyayı sardığı bugünkü tarihsel-ekonomik-sosyal-siyasal ve askeri koşullar içerisinde ülkemizdeki gelişmeleri bu durumdan bağımsız ele almak, bizleri yanlış sonuçlar çıkartmaya sürükleyecektir.

Buradan doğru ülkemizdeki mevcut durumu, emperyalist güçlerle ve diğer faktörlerle ilişkisi içinde ele almaya, işin ekonomik ve siyasal boyutunu genel hatları ile dahi olsa ortaya koymaya ihtiyaç vardır.

5.1) Ülkemizin Sosyo-Ekonomik Yapısı

Ülkemiz yarı sömürge yarı feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahiptir. Bu sosyo-ekonomik özelliği, Osmanlı Devleti'nin son süreçlerinden günümüze değin devam etmektedir.

Osmanlı Devleti, özellikle 1800'li yılların ilk çeyreğinden itibaren İngilizlerin, Fransızların ve Almanların etkisi altına girmeye başlamış; Avrupa'da gelişen kapitalizmin dolaysız etkisiyle giderek ekonomik, sosyal, siyasal, askeri alanlarda sömürge, yarı sömürge ve yarı feodal bir devlet haline gelmiştir.

Osmanlı Devleti'nde toprakların geniş bir alana yayılması çeşitli ulusların, milliyetlerin ve inançların zorla Osmanlı egemenliği altında tutulmasını beraberinde getiriyordu.

Bu bakımdan Osmanlı devletinin yönetimi altında bulunan bütün yerlerin aynı gelişmişlik düzeyinde olmadığını ifade etmek yerinde

ktır.

ğin Balkanlarda yaşayan uluslar (Bulgarlar, Yunanlar, Makedon-
) Avrupa'daki ekonomik ve sosyal gelişmelerin etkisiyle Ana-
ve Ortadoğu'da yaşayan halklardan daha ileri bir noktadaydılar.
akımdan Osmanlı egemenliği altındaki yerlerin ekonomik ve
al gelişmişlik düzeyinde farklılıklar görülüyordu. Yani sıra kimi
r süren savaşlar, işgaller, yapılan anlaşmalar vb. etkenlerden do-
ömürge özelliği taşıırken kimi yerler ise yarı sömürge bir özellik
naktaydı.

anılı Devleti'nde bütün gelirler, toprakların büyük bölümü padi-
ve allesine alttı. Yani sıra sarayın çevresinde bulunan ayrıcalıklı
elerin de ekonomik hayatta ön planda olduğunu kaydetmek ge-
r. Topraklar üzerindeki tasarruf hakkı bu sınırlı kesime aitken,
öller ise savaşlar ve vergiler altında eziliyor, topraklarında azgın
ömürüye tabi tutuluyorlardı.

anılı Devleti'nin sömürge, yarı-sömürge, yarı feodal yapısı T.C
eminde yarı sömürge, yarı feodal bir yapıya evrilerek olduğu gibi
am etmiştir.

il çevrelerin "1908 Jön Türk Devrimini" ve "Kurtuluş Savaşı"
emlerini burjuva demokratik devrimin tamamlanması olarak de-
endirmesi ve ülkenin bu süreçleri takiben kapitalistleştğini ifade
mesi gerçeği yansıtmaktan uzaktır.

hku Jön Türk Devrimi olarak adlandırılan 1908 hareketinin her ne
lar burjuvazinin, padişahı tahttan indirerek yetkilerini sınırlamayı
lefleyen bir hareket olduğu söylene de özünde komprador Türk
rjuvazisinin bir hareketi olarak gelişmiştir.

Türk Hareketi diğer uluslara ve azınlıklara mensup burjuvazi
kı altında tutarak ülkeyi Almanların güdümüne sokmuştur.

nzer şekilde "Kemalist Hareket" de en başından itibaren, daha
rtuluş Şavaşı yıllarında, ülkeyi emperyalistlere peşkeş çekmiş ve
ride de toprak ağaları ve kompradorların egemenliğini temsil et-
miştir.

Yani her iki hareket de burjuva demokratik bir devrim değildir. Her
iki harekettten sonra ülkenin sosyo-ekonomik yapısı irdelendiğinde
kapitalistlere ve emperyalistlere uşaklık temelinde gelişen bu hare-
ketlerin içte de ağaların ve kompradorların egemenliğini temsil ettiği
görülmektedir.

Nitekim kapitalist, emperyalist devletler hazırlamış oldukları "eko-
nomik programlarla", ülkemizi, feodal kalıntıların varlığını koruduğu
geri bir tanım ülkesi olarak muhafaza etmeye yönelmişlerdir.

Bu tarihsel süreçlerden geçerek şekillenen yarı sömürge, yarı feodal
yapı gerçekliğini günümüzde de korumaktadır.

1920'lerden bu yana şüphesiz ki köylülüğün ve işçi sınıfının durumu
bir ve aynı değildir.

Hâkim sınıfların özellikle emperyalistler eliyle uygulamış oldukları
"tarım politikaları" sebebiyle kimi değişimlerin olduğu görülmekte-
dir. Örneğin köylerde yaşayan insan sayısında önemli bir düşüş ya-
şanmış, şehir nüfusu ise artmıştır. Benzer örnekleri çoğaltmak müm-
kündür.

Fakat feodal kalıntıların çözülmesi tek başına köylerde yaşayan in-
san nüfusuyla doğru orantılı olmadığı gibi, emperyalizmin ekonomik
olarak güdümü altına aldığı yarı-sömürgelerdeki feodal kalıntıları yok
ederek kapitalizmi geliştirmesi de mümkün değildir.

Burjuvazi, devrimci barutunu, yani feodalizmi yıkıp kapitalizmi geliş-
tirme ilericiliğini, 1900'li yılların başlarında tüketmiştir.

Emperyalizm olgusunun tamamlanmasıyla birlikte, bu demokratik
devrimin görevlerini proletarya omuzlamıştır.

Burjuvazi, bu tarihlerden itibaren köylü mücadelelerinin başına ge-
çerek feodal kalıntıların ortadan kaldırılmasına kalkışmamış, bu doğ-
rultuda gerçekleşen kalkışmalara ise ihanet etmiş, kanla bastırmıştır.

Ülkemizde gelişen Jön Türk Hareketi ve Kemalist Hareket bunun en
açık kanıtıdır.

emperyalizmin ülkemizde dayandığı uşakları aracılığıyla feodal kalıntıların (yarı feodal yapıyı) tasfiye etmekte bir yana, ayakta tuttuğu tarih-crübelerle sabittir.

Emperyalistlerin yıkıldığına delil olarak gösterilen şehirleşme, işçilerin artışı gibi gelişmeler ise yarı sömürge, yarı feodal yapının sonuçlarıdır.

Emperyalistler her ne kadar kendi çıkarları doğrultusunda girdikleri emperyalizmin geri üretim tarzını muhafaza etse de bir takım kapitalistlerin gelişmesine de ön ayak olurlar.

Bu anlamda sosyo-ekonomik yapıya bağlı olarak bölgeler arasında dengesiz bir gelişimin olması ve kapitalist ilişkilerin gelişmesi kaçınılmazdır.

Örneğin Kaypakaya'da işaret etmiş ve 70'lerin "Türkiye'sinde" emperyalistlerin arasında dengesiz bir gelişim olduğunu, kimi yerlerde feodal kalıntıların daha sınırlı kimi yerlerde ise daha yoğun olduğunu belirttikten sonra bu çelişkilerin devam edeceğini vurgulamıştır.

Örneğin 1920'lerden bu yana köylerden kentlere büyük bir göç yaşanmasına karşın ülke nüfusunun yansına yakını hala tarımla geçim yapıyor ve devam etmektedir.

Emperyalistlerin hâkim sınıflarının emperyalizme uşaklık temelinde hayata geçirdiği "Marshall Planları", "Kalkınma Planları", "Toprak Reformları" köylülüğü tasfiye etmemiş, aksine toprak ağalarını ve komprazları güçlendirerek köylülüğü bugün görüldüğü üzere çeşitli yıkım politikalarıyla karşı karşıya bırakmak suretiyle yapısal sorunlarını derinleştirmiştir.

Bu anlamda feodal kalıntıların varlığını sürdürdüğü günümüz koşullarında da Demokratik Halk Devrimi için mücadele güncelliğini korumaktadır.

Bu anlamda köylü nüfusunun daha da düştüğü koşullarda dahi demokratik halk devrimi için mücadele inkâr edilemez bir gerçek olmaya devam edecektir.

Çünkü feodal kalıntıların fazlalığı ya da sınırlılığı demokratik halk devriminin görevlerini-programını etkiler, fakat kesinlikle bu sorunu ortadan kaldırmaz!

Görüldüğü gibi ülkemiz 1800'lü yılların ilk çeyreğinden bu yana kapitalistlerin, emperyalistlerin elinde oyuncak olmuş ve bu güçlerin çıkarları doğrultusunda yönlendirilmiştir.

Ülkemizin emperyalizme göbekten bağımlı sosyo-ekonomik yapısı, ezilen milyonların işsizlikle, açlıkla, yoksullukla, güvencesizlikle, geleceksizlikle, inanç ve kimlik eksikliği çatışmaları... boğuşuyor olmasının temel belirleyicisidir.

Yaşadığımız bütün kötülüklerin, kırımların, kıyımların sorumluları ülkemiz hâkim sınıfları ve uşaklık ettikleri emperyalistlerdir.

Dolayısıyla emeğimiz ve geleceğimiz için mücadeleye tuttuğumuz en küçük demokratik hakkın dahi, emperyalizme karşı verilen bir mücadelenin parçası olduğu unutulmamalıdır!

Tam da bu nedenle Yeni Demokratik Devrim için sürdürdüğümüz mücadelenin aynı zamanda emperyalizme karşı sürdürüldüğünü ifade ediyoruz!

5.2) Ülke Tarihinden Öğrenerek Güncel Gelişmeleri Okumak Son Derece Önemlidir

5.2.1) Osmanlı'dan, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne Geçiş

Bugün, yaşamakta olan siyasal gelişmeleri daha doğru ve bütünlüklü bir şekilde okuyabilmek için, hafızalarımızı tazelemek ve bugünün, dünle (yani tarihle) olan bağını kurmak elzemdir.

Subaylar ve asilzadeler ile birlikte 1908 Jön Türk Devrimi'ne önderlik eden ve İttihat ve Terakki çevresinde örgütlenmiş olan Türk burjuvazisi, iktidarı ele geçirmesinin ardından gerek dünya koşullarının ve gerekse de tasfiye edilememiş olan yarı-sömürge sosyo-ekonomik yapının dayatması ile Almanya'nın güdümüne girmiştir.

önemde bir yandan burjuvazi içerisinde hızla büyüyen -ve İttihat-
terakki tarafından temsil edilen- bir kesim, Türk komprador bü-
-burjuvazisine dönüşürken, öte yandan Abdülhamit zamanından
var olan ve genelde azınlık milliyetlere mensup olan komprador
uvazi de varlığını devam ettiriyordu.

k komprador büyük burjuvazisi, I. Dünya Savaşı yıllarında, istibdat
larında; savaş araç gereçlerinin alım ve satımı, vagon tekeli, zaruri
ağ maddeleri üzerinde yapılan vurgunlar vb. yoluyla muazzam zeri-
-eşti. Bunlar, Alman emperyalizminin kesin iflâsı ve bu sebeple kendi
menliklerinin de tehlikeye düşmesi karşısında İtilaf emperyalizmine
-uk salılamaya ve bu yolda gerekli tedbirleri almaya giriştiler". (İ.K.
me Yazılar Sf:118, Altınçağ Yayıncılık)

ahim Kaypakaya'dan yaptığımız yukarıdaki alıntıda da görüldüğü
İttihat ve Terakki çevresinde örgütlenen ve Mustafa Kemal ta-
ndan temsil olunan Türk komprador büyük burjuvazisi, daha I.
peryalist Paylaşım Savaşı sona ermeden, İngiliz ve Fransız emper-
zmi ile el altından anlaşmalara girişmiştir.

Mustafa Kemal tarafından temsil olunan Türk komprador büyük bur-
-azisi, İtilaf emperyalistleri ile anlaşmanın yanı sıra, daha sürecin
ında ülkemizdeki büyük toprak ağalarıyla da ittifaka girer.

li burjuvazi, şehir eşrafları ile tefeci ve tüccarları da peşinden sü-
-leyen Kemalistler, çoğunluğu azınlık milliyetlere mensup olan
ki komprador burjuvazi ve toprak ağalarını iktidardan indirerek,
vlet ve iktidarı eline alır.

ypakkaya'nın deyimiyle, "... eski komprador burjuvazinin bir kısmı-
n (ki bunlar çoğunlukla azınlık burjuvazisi idi) ve toprak ağalarının bir
amının hakimiyeti yerine, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının
şka bir kesiminin hakimiyeti geçmiştir". (age, Sf:110)

u suretle "Kurtuluş" Savaşı sonrasında komprador büyük burjuvazi
e toprak ağaları başlıca iki siyasi kampa bölünmüştür.

ypakkaya, bu iki siyasi kampı şu şekilde tarif etmektedir: "Bir yan-
e emperyalizmle işbirliğine giren ve bu işbirliğini gittikçe arttıran yeni

Türk burjuvazisi, eski komprador büyük burjuvazinin bir kısmı, ağaların
ve büyük toprak sahiplerinin bir kısmı, memurların ve aydınların en üst
ve imtiyazlı tabakaları. Öte yanda henüz tamamen tasfiye edilemeyen
komprador burjuvazinin diğer bir kısmı, ağaların ve büyük toprak sahip-
lerinin başka bir kesimi, feodalizmin ve sultanlığın ideolojik dayanakları
olan din adamları, eski ulema sınıfı artıkları". (age, Sf:112)

Burada dikkat çekilmesi gereken bir nokta da, Kürt toprak ağaları
ve aşiret reislerinin büyük bölümünün ve yine Anadolu'daki kimi di-
ğer milliyetlere mensup toprak ağaları ve komprador burjuvazinin
de ikinci kamp içinde, yani Kemalistler tarafından ikinci plana itilen,
ancak tamamen tasfiye edilemeyen kamp içinde yer aldıklarıdır.

Bu husus, "Anadolu sermayesi" kavramının bugünlerde sıkça dillen-
-dirilmesi ve AKP'nin bu kesimin temsilcisi olduğuna dönük fikirlerin
telaffuz edilmesi nedeniyle, önemlidir. Bu konuya ileride tekrar de-
-gineceğiz.

Ülkemizde tek partili sistemin yürürlükte olduğu süre zarfında, bu
her iki farklı siyasi kamptaki güçler de CHP içerisinde yer almış ve
mücadelelerini bu parti içerisinde sürdürmüşlerdir. Çok partili sis-
teme geçilmesi ile birlikte ise, ikinci kampta yer alan güçler derhal
kendi partilerini kurarak ayrılmışlardır.

Bu kesim ilk olarak 1925 yılında Terakkiperver Fırka'yı kurarak bu-
rada temsiliyet alanı yaratmış, sonraları ise Serbest Fırka, Demokrat
Parti (DP) ve Adalet Partisi (AP) tarafından temsil edilmişlerdir.

Kuşkusuz ki bu partilere diğer kamptaki güçlerden de dönem dö-
nem geçişler olmuştur. Yine benzer şekilde bu kamptan da diğer
kamplara geçişler olmuştur.

Ancak andığımız partiler, esas olarak ikinci siyasi kampın temsilcileri
olarak tarihteki rollerini icra etmişlerdir.

Orta burjuvazi ise ülke tarihimizin büyük bölümünde bu iki siyasi
kamptan kâh birinin, kâh ötekinin kuyruğuna takılmış olsa da, genel
olarak Kemalistlerin safında yer almıştır.

var ki "Kurtuluş" Savaşı içinde rol alan ve bu vesile ile devletin alanlarında pay sahibi olan orta burjuvazi içerisindeki bir kesim, devlet olanağını kullanarak, azınlık milliyetlere mensup sermaye sahiplerinin sermayelerini gasp ederek, emperyalizmle işbirliği girip bu işbirliğini derinleştirerek, devlet bankalarından krediler alarak, rüşvetlerle giderek güçlenmiş ve komprador burjuvazinin bir kesimine geçmiştir.

İhtat ve Terakkici komprador Türk büyük burjuvazisinin bir kesimi bu yeni komprador Türk büyük burjuvazisi; Kemalist iktidar içindeki rol ve konumları şöyledir". (age. Sf:113)

Özetle buradan da anlaşılacağı üzere Kemalist iktidar, orta (mil-burjuvazinin çıkarlarını temsil etmiyor, iktidardaki diğer sınıflarla birlikte, bu sınıfın içinden çıkıp büyüyen ve kompradorlaşan büyük burjuvazinin bir kesiminin de çıkarlarını temsil ediyordu.

Kemalistler olarak tarif edilen ve iktidarı elinde tutan birinci kamp, emperyalist efendilerinin denetimi altında devlet cihazına tamamen bağımlı olarak, devlet tekelleri yarattı ve kendi hizmetindeki tekelleriyle rekabeti büyük ölçüde ortadan kaldırdı, rakiplerini ezerek baskıya geçti.

Devlet aygıtına hükmeden bu kamp, hâkimiyetini esas olarak orduya dayanarak, ordu vasıtasıyla sürdürmüştür.

İkinci kamp ise devlet tekelleri nedeni ile güç kaybetmesinden ve devlet aygıtını kullanamamasından ötürü "devletçilik" in karşısında durarak, serbest rekabeti savunmuş, bununla birlikte başta ordu olmak üzere, devlet aygıtının farklı noktalarına girmenin uğraşı içerisinde olmuştur.

Hâkim sınıfların bu iki büyük siyasal kamp arasındaki iktidar mücadelesi bu rotada bugüne değin kimi zaman açıktan ve şiddetli, kimi zaman ise gizli ve nispeten yumuşak bir biçimde, ama kesintisiz olarak sürmüştür.

5.2.2) 1950: İkinci Siyasi Kamp Devlet İktidarını Ele Geçiriyor

1935 yılından itibaren dünya koşullarında yaşanan değişim ve güçler dengesi, CHP tarafından temsil edilen Kemalistlerin yeniden Alman emperyalizminin güdümüne girmesini beraberinde getirmiştir.

Akabinde patlak veren 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başlarında (1939) Alman emperyalizmi Türk devletinin esas hâkimi olmuştur.

Bu tarihsel dönemde CHP ve onun temsil ettiği Kemalist güçler, Alman emperyalizminin bir kuklası haline gelmişler ve dünya dengeleri nedeniyle açıkça onun safında savaşa girmeseler de, onun safında yer almışlardır.

Ötesinde, 9 Temmuz 1942'de seçilen ve 7 Ağustos 1946 yılına değin hükümette kalan Mehmet Şükrü Saraçoğlu başkanlığındaki hükümet, bizzat Alman emperyalizminin eliyle yaratılmıştır.

Alman emperyalizminin güdümündeki CHP (Kemalist güçler -birinci siyasi kamp-) tarafından faşist yönetimin daha da tırmandırılması, işçi-köylü bütün halk kesimlerine dönük geniş ekonomik ve siyasal saldırıların birbirinin ardı sıra devreye sokulması, orta burjuvazinin taleplerinin görmezden gelinmesi, çalışma saatlerinin uzatılması, hafta tatilinin kaldırılması, çalışma zorunluluğunun getirilmesi, işçilerin izinsiz işyerinden ayrılmasının yasaklanması, ücretlerde büyük düşüşlere imza atılması, hâkim sınıflar için ülkede bir kitle kabanışı tehlikesini ortaya çıkarttı.

1945 yılında II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın sona ermesi ve Alman emperyalizminin bu savaştan yenilgiyle ayrılması, ABD emperyalizminin ise dünya emperyalist-kapitalist güçlerinin lideri olarak güçlenmiş bir şekilde çıkması ile ülkemizde de ABD emperyalizminin etkinliği artmıştır.

Ülkemizi kontrolü altına almak, kendisinin bir pazarı haline getirmek isteyen ABD emperyalizmi, ülkemizde süregiden hâkim sınıfların iki farklı siyasal kampı arasındaki çelişkiden, maksimum düzeyde istifade etti,

olarak, yukarıda ifade ettiğimiz uygulamaları nedeniyle halk nezdinde yıpranmış olan Kemalist güçlere ve onların temsilcisi CHP'ye karşı, "Kurtuluş" Savaşı'nda Kemalist güçler tarafından ikinci plana atılan hâkim sınıfların ikinci siyasi kampını kullanmayı yeğledi.

İkinci kampın temsilcisi olarak siyaset sahnesine çıkan ve ABD'nin desteğine mazhar olan Demokrat Parti'nin (Adnan Menderes'in) CHP'ye karşı dilendirdiği vaatler nedeniyle, halk kitleleri ve milli burjuvaziyi peşine takması güç olmadı.

Demokrat Parti, 1950 yılında yapılan seçimlerden büyük bir oy alıp iktidara geçerek, temsilcisi olduğu ikinci siyasi kampı devlet aygıtının başına getirdi.

Demokrat Parti, 1954 ve 1957 seçimlerini de kazanarak 10 yıl boyunca hükümette kalmış, bu dönemde hâkim sınıfların ikinci kampı, emperyalizmin ve güçlenme imkânı bulmuştur.

Örneğin, ABD emperyalizmi ülkedeki nüfuzunu daha da arttırmak, emperyalizmin ve meta ihracının önündeki bütün engelleri kaldırmak için bu iki kamp arasındaki çatışmadan faydalanma durumunu yoğunlaştırarak sürdürmüştür.

İkinci yarıdan DP tarafından temsil olunan hâkim sınıfların ikinci kampını kullanan ABD, öte yandan Kemalistler ile işbirliğine girişmiştir.

ABD ve temsil ettiği güçler, devlet ve iktidar gücünü ellerine geçirmelerinin akabinde halk kitlelerini bir kenara bırakarak elit bir kesimin yönetimine dayanan devlet aygıtına sıkıca sarılmış, olanakları kendi güçlerini arttırmak ve konumlarını sağlamlaştırmak için kullanmışlardır.

Bu kesitte, halk kitlelerinin ekonomik, siyasal ve sosyal durumunda yaşanan çöküş, milli burjuvazinin taleplerinin yanıtsız kalması, yeni bir toplumsal kabarığa zemin hazırlıyordu. Bu durumu da gözeten ABD, kendisinin taleplerinin kabul edilmesi, bu taleplerin yer aldığı yeni bir anayasanın hazırlanması gibi koşullara karşılık, Kemalist güçlerin darbe ile yeniden esas güç konumuna getirilmesine destek sundu.

Takvimler 27 Mayıs 1960'ı gösterdiğinde, ABD'nin "iyi çocuk"larının postal ve palet sesleri sokakları doldurdu. Türk devletinin kuruluşundan beri ordu üzerinden hâkimiyetini sürdüren Kemalist güçler, yeniden devlet aygıtının ve iktidarın başına getirilmişti.

Bu tarihten itibaren ABD'nin ülkemizdeki etkinliği her geçen gün daha da artmış, ülkemiz ABD'nin yarı-sömürgesi olarak, ABD emperyalizminin sermaye ve meta girişiyle en küçük zerrisine varınca ya değin tekrar ve tekrar işgal edilmiştir.

Görüldüğü gibi, halk kitleleri içerisinde yükselen huzursuzluk ve kabarıklık, hâkim sınıfların iki kampı arasındaki dalaşın yedekleri haline getirilmiş, halk kitlelerinin kendiliğinden eylemleri, proletarya partisinin yokluğunda, kaldıraç olarak kullanılmış ve sistem kendini "kazasız-belasız" yenileme başarısı göstermiştir.

Bu tarihlerde ve sonrasında, esasta bu iki kamp ve türevlerinin yer değiştirmesi şeklinde ortaya çıkan süreçler, emperyalizmin ve yerli hâkim sınıfların çıkarları doğrultusunda başarıyla uygulanmış operasyonlardır.

İçerisinden geçtiğimiz süreçte de aynı operasyonun farklı biçimlerde uygulandığına ve halk kitleleri ile birlikte reformist-revizyonist parti ve hareketlerin başarılı bir şekilde hakim sınıf kliklerinden birine veya ötekine yedeklendiğine şahit oluyoruz.

5.2.3) 1980'li, 1990'lı Yıllar ve ABD'nin Ortadoğu Yöneliminde Yeni Siyasal Aktörler

1980'li yıllar, ABD'nin zengin enerji kaynaklarına, büyük bir çalışma gücüne, devasa bir pazara, devasa bir hammadde kaynağına ve dünya hâkimiyetini koruması için kilit bir geo-politik öneme sahip olan Ortadoğu coğrafyasına daha fazla yoğunlaşmasına tanıklık etti.

Bu tarihlerde "Yeşil Kuşak Projesi" adı altında bölgeye dönük bir takım müdahalelerde bulunan ABD, bu minvalde ülkemizi de yeniden ameliyat masasına yatırmıştır.

Öcak 1980 Kararları" ile ülkemizdeki ekonomik etkinliğinin önüne daha fazla açan ABD, "iyi çocuk"larına 12 Eylül 1980 darbesini yaparak, bu etkinliğini pekiştirdi.

Tarihlerde komünizme-komünistlere karşı mücadele aldatmacası olarak yandan Yeşil Kuşak Projesi çerçevesinde İslami güçler süreygün şekilde organize edilip güçlendirilirken, öte yandan İmam p Liseleri mantar gibi çoğaltılıp, Kamu İktisadi Teşebbüsleri'nin) özelleştirilmesi süreci başlatıldı...

ve benzeri rötüşlarla, belirlenen yeni hükümetler ve uygulamaya an türlü politikalarla Türk devletinin, ABD'nin Ortadoğu politika- na uyumlu hale getirilmesi sağlandı.

ak ABD'nin, 1970'lerden itibaren, Sovyet Sosyal Emperyalizmi'nin üş sinyalleri vermeye başladığı ve ezilen dünya halklarına karşı saldırılara kalktığı dönemde (Afganistan'ın işgali) hazırlanan ni Dünya Düzeni", tam manasıyla 1990'ların dünyasında yaşam duğu ifade edilmelidir.

0'ların hemen başında Sovyet Sosyal Emperyalizmi'nin teslim rağı çekmesi, peşi sıra, özellikle Doğu Avrupa ve Ortadoğu da di bir denge krizi ortaya çıkarmış ve ABD öncülüğünde Avrupa italistleri "küreselleşme", "özgürlükler", "etnik kimliklere hürri- " ve "demokrasi" yalanları eşliğinde bu coğrafyaları adım adım al etmişlerdir.

goslavya 6 parçaya bölünürken ve düne kadar koyun koyuna tam k eşitliği temelinde birlikte yaşayan Yugoslav halkları, emperyalist kellerinin dağıttığı silahlarla birbirlerini en vahşi katliamlarla boğaz- ken, geri kalan Doğu Avrupa ülkeleri ile eski Sovyet Cumhuri- tleri açlığın, yoksulluğun, kölelik koşullarında bir yaşamın, fuhuş aretinin ve uyuşturucunun kucağına sürüklenirken; Ortadoğu'da fiili ABD işgali (1. Körfez savaşı ve Kuveyt üzerinden Irak'ın işgali) nemi başlamıştır.

ilen dünyada ve ülkemizde, adım adım hayata geçirilen özelleş- meler, kamu sektörünün akıl almaz tasfiyesi ve daha da önemlisi,

TC'nin kuruluşundan günümüze gelen ve mevcut burjuva - feodal siyaset arenasında ve dilinde, "merkez-sağ" ve "merkez-sol" olarak tanımlanan hâkim klikler içerisinde, (merkez-sağ'dan), devşirilerek 2000'li yılların büyük ekonomik ve siyasal operasyonlarına hazırlanan bir kuvvet adım adım inşa edilmiştir: AKP.

İnşa'nın bir yönü, Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül ikilisinin bizatihi ABD ve AB'li diplomatlarca keşfedilmesi ve "liberal - muhafazakâr doktrin" in hazırlanması iken; bir diğer yönü de ülkemizin özelleştir- meler yoluyla, günümüzün daha azgın sömürü ve zorbalık koşulları- na hazırlanması ve direnç odaklarının yok edilmesidir.

5.2.4) BOP'un Ülkemizdeki Adımı Atılıyor: AKP Yaratılıyor

Emperyalistler arasındaki dalaşın merkezi olarak Ortadoğu'nun öne çıkması ve oluşturulmaya çalışılan yenedünya dengeleri, emperyalist- leri, ülkemizi de yeni sürece uygun şekilde organize etmekle karşı karşıya bıraktı.

Zira Asya ve Avrupa kıtaları arasındaki kritik bir noktada, bugün em- peryalist dalaşın en yakıcı haliyle cereyan ettiği Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkaslar'ın kesişme noktasında yer alan ülkemiz, bölgedeki em- peryalist politikaların hayat bulmasında etkin bir rol oynayabilecek ileri bir karakol durumuna getirilmiştir.

Bu gerçekliğin farkında olan ABD, 11 Eylül saldırılarının ardından gündeme getirdiği Büyük Ortadoğu Projesi'ni hayata geçirmek için ülkemizde, "İlimli İslam" modelini yaratma sürecine girdi.

Çünkü ABD'nin Ortadoğu'daki politikalarını hayata geçirebilmesi için öncelikle bölgedeki "katı" İslami rejimlerin yerine, piyasaya yani emperyalizme daha sadık, daha uysal yeni İslami modellerin yaratıl- ması gerekiyordu.

Öte yandan Ortadoğu'daki siyasal-ekonomik-sosyal ve askeri geliş- meler, Irak'ta ve Afganistan'da gerçekleştirilen emperyalist işgalle birleştiğinde, ülkemizde "İslamcı" bir parti, bütün bu politikaların

ta geçirilmesi sürecinde gerek ülkemizdeki tepkilerin zayıflatılmasında, gerekse de Ortadoğu'ya ABD'nin iyi örneği olarak sunulmasında etkili olacaktı.

8 yılında oluşturulan MHP-ANAP-DSP hükümeti, IMF ve Dünya Bankası'nın önüne koyduğu politikalar sonucunda yoksul halkı büyük bir yıkıma uğrattı, küçük esnaf kitleler halinde iflas bayrağı çekti. 1 yılında "Ahmet Necdet Sezer'in Bülent Ecevit'e anayasa kitaplığı atması" ile adı konmamış ekonomik kriz ülkeyi sarstı.

AP-DSP-MHP koalisyon hükümetinin ikratlarının da büyüttüğü sulluk, işsizlik, yolsuzluk, emperyalizme bağımlılık nedeniyle halkın tepkisine mazhar oldu.

koşullar, ABD'nin yeni ve sürece daha uygun bir hükümet yaratması için içeride hayli uygun koşullar yaratmıştı.

bu yönlere bir süreçte, AKP, ABD eliyle yaratılarak hükümete getirildi. Yeşil Kuşak Projesi'nin revize edilmiş olan devamı niteliğinde hükümete getirilen AKP'ye 'ılımlı' İslam maskesi giydirildi, liberalizm 'demokrasi' sosuna bulandırıldı, 'muhafazakâr' ilan edildi.

AKP'ye atfedilen bu nitelikler; nüfusunun çoğunluğu Müslüman olan Ortadoğu'da, ABD'nin hamleleri için bir hayli elverişli ortam yaratıyordu -ki bunu, AKP Genel Başkanı ve Başbakan Tayyip Erdoğan, çokça dillendirdiği; "Ben, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin başkanıyım" söylemi ile açıkça kabul etmekte ve savunmaktadır.

2.5) ABD, T.C'nin "Kırmızı Çizgilerini" Yeniden Yapılandırıyor

Türk Devleti'nin kuruluşundan bu yana kırmızı çizgileri olarak tarif ettiği birçok konuda, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi çerçevesinde ülkemizde yapılan düzenlemeler doğrultusunda geri adımlar atılmış durumdadır.

Türk hâkim sınıflarının tarihsel bir düşman olarak lanse ettikleri İranistan'a karşı izlenen yakınlaşma siyaseti, buna paralel olarak

Kıbrıs'ta Rum kesiminin tanınmasına dönük bir sürecin içerisine girilmesi unutulmaz, bir köşeye atılan kırmızı çizgilerden sadece ikisidir.

Yine yıllardır PKK faktöründen dolayı Suriye'ye, Irak'a, Barzani ve Talabani'ye dönük izlenen saldırgan politikanın yerini 'diyalog' ve ortak çalışmaya bırakması da revize edilen diğer kırmızı çizgiler olarak okunabilir. Ermenistan ile flörtün başlaması da öyle...

Kuşku yok ki bu "yenilenme" sürecinden "Kemalist söylem" de haliyle nasibini almıştır.

Zira AKP'nin hükümete gelmesi ile eş zamanlı olarak hâkim sınıfların resmi görüşlerinin bir toplamı olarak kabul edilebilecek olan Kemalizm, açık bir şekilde tartışmaya açılmış, tartışmaların yoğunlaşmasının zemini hazırlanmıştır.

Hatırlanacağı üzere AKP'nin ağır toplanından Dengir Mir Mehmet Fırat, Kemalizm'i eleştirerek; "Türk toplumu bir travma yaşamıştır. Bir gecede kıyafetlerini, dillerini değiştirmeleri istenmiştir. Dini yaşama biçimleri ortadan kaldırılmıştır" demişti.

Yine Prof. Dr. Atilla Yayla'nın, Kemalizm'in bir ideoloji olmadığı ve zaten Mustafa Kemal sonrasında -1930'lu yıllarda- icat edilen bir kavram olduğunu ve içinin doldurulamadığını söylemesi; "Her şeyi Mustafa Kemal'e mal etmek doğru değil" beyanatları Kemalizm'in harcında yoğunlaşmış geniş bir kesim tarafından tepki ile karşılanırken, AKP tarafından sahiplenilmişti.

Yine bu dönemin halk düşmanı mevzilerinden esip gürleyen sağ ve sol liberallerin, AB-ABD yanlısı burjuva kalemşorların toplandığı Taraf gazetesinin 'Her Taraf' ismi ile özel bir bölüm açarak Kemalizm tartışmasına geniş ve süregelen bir şekilde yet vermesi de aynı minvaldeki bir olgu olarak karşımızda durmaktadır.

Altını çizmemiz gerekir ki burada yapmaya çalıştığımız Yayla'nın ya da Fırat'ın söylemlerinin doğruluğunu ya da yanlışlığını tartışmak değildir.

Bu örnekleri AKP hükümeti döneminde, ABD'nin BOP'u gündeme

rdiği bir süreçte, Türk devlet tarihinde bir tabu, bir ayet olarak
ülen Kemalizm'e dönük eleştirilerin patlak vermesinin manidar
ağını ifade etmek için aktarıyoruz.

an her adım bilinçli ve planlı bir şekilde emperyalizmin bölgede-
sütnlölük çıkartlarını ifade eden BOP kapsamında ablmakta ve
et aygıtı ve söylemi, aynı öz üzerinden de olsa yeniden oluşt-
maktadır.

süreçte yeniden çizilen bir diğer kırmızı çizgi ise, Türk devle-
n vitrini olan ve hâkim sınıflar tarafından büyük önem atfedilen
nhurbaşkanlığı makamına Abdullah Gül'ün ve YÖK başkanlığına
AKP'ye yakın bir ismin getirilmesi oldu.

cak görmezden gelinen bir başka kırmızı çizgi var ki, bu süreçte
anan değişimin ortaya çıkarttığı sancıda kilit bir paya sahip durum-
ki Kürt ulusal sorununa yaldaqımdır.

et, Türk hâkim sınıfları, TC'nin kuruluşundan bu yana tek dil, tek
tütür dayatmalarını, başka bir deyişle asimilasyon ve inkâr politika-
ını sürdürme gelmiş, bu topraklarda yaşayan milyonlarca Kürdü yok
ymıştır.

ıcak gelinen süreçte ABD'nin Ortadoğu'da yaşama geçirmeye ça-
tığı yeni planlar, bu kırmızı çizginin de zaruri bir şekilde esnetilme-
ni beraberinde getirmiştir.

ürk devleti, kırıntı haklar vererek, Kürt ulusunun ulusal mücade-
sini tasfiye etme üzerine kurulu bir planla sürece müdahalede bu-
nmaktadır. Başka bir deyişle bugün, Kürt ulusuna havuç ve sopa
olitikası uygulanmaktadır.

e var ki bugüne kadar tartışılması dahi 'günah' sayılan Kürtlere
önük, federatıf bir yapılanmanın tartışılmasına müsaade edilmesi,
ürtçe yayın yapan televizyon kanalının açılması, Kürtçe dil kursları-
nın açılması, PKK'nin silah bırakarak siyasete katılması ya da Mehmet
ğar'ın deyişimiyle "düz ovada siyaset yapması" çağrıları bu süreçte
ahat' bir şekilde ve hâkim sınıfların geniş bir kesimi tarafından dil-
endirilmiştir. Hatta dönem dönem bu koroya katı Kemalist CHP de

katılmıştır.

Elbette bütün bu 'yeni'likler Türk devletinin kendiliğinden ya da
ABD-AB eliyle demokratikleştirilmesi olarak okunamaz.

Olan şudur ki Ortadoğu'ya dönük politikalarında Türk Devleti'ni et-
kin bir şekilde kullanmak isteyen ABD, Türk devletinin cephe geri-
sini (Kuzey Kürdistan'ı) karışık, çatışmalı bir biçimde bırakmayı şuan
için kendisinin menfaatine uygun bulmamaktadır.

Bu nedenle de bir yandan PKK'yi tasfiye etmeye çalışırken, öte yan-
dan DTP'yi şahinler-güvercinler gibi kamplara bölmeye çalışarak
kabul edilebilir bir düzen partisi haline getirmeye, onu Kürt ulusal
hareketinden kopartmaya çalışmaktadır.

Yine aynı hamle doğrultusunda Kürt ulusuna da kırıntı düzeyinde
haklar vererek, bunlarla onların gözlerini boyamayı, böylelikle ola-
sı tepki patlamalarını ve örgüdü mücadele hamlelerini engellemeyi
hedeflemektedir.

Evet, olan genel hatları ile budur. Bu genel çerçeveye sadık kalarak
bazı alt başlıklar halinde son yıllarda öne çıkan kimi tartışmaları ve
bunların mahiyetini irdeleyerek devam edeceğiz.

5.3) Kemalizm Üzerine Tartışmalar, Neden Dün Değil De Bugün?

Kemalizm genel olarak emperyalizmin somut dayanakları olarak
komprador-bürokrat burjuvazi ile büyük toprak sahiplerinin çıkar-
larını temsil eden bir 'ideoloji' olarak bugüne değin etkin bir şekilde
işlevselleştirilmiştir.

Şu halde, "bugüne kadar emperyalizm ve onun ülkemizdeki kuklaları
tarafından etkin bir şekilde kullanılan Kemalizm üzerine şimdilerde
sürdürülen tartışmaları nasıl okumak gerekir?" sorusu bizlerden bir
yanıt beklemektedir.

Kemalizm, statik, durağan bir düşün değildir ve hâkim sınıfların çı-

arını, onların yönelimlerini en iyi şekilde temsil edecek biçime
indürülmeye açıktır. Böyle olmak durumundadır da...

Emizdeki bazı güçlerin Kemalizm'e kutsal bir ayet gibi sarılmaları
onun esnetilmesine, tartışılmasına dahi müsamaha göstermeme-
ve/veya böylesi bir oyun sergilemeleri bizleri yanıltmamalıdır.

ette Kemalist söylemi mevcut hali ile korumak isteyen güçler var-
ve fakat hâkim sınıflar cephesinden böylesi bir durumun olduğu-
söylemek kanımızca gerçekçi olmayacaktır.

D'nin, dünyanın imparatorluğuna soyunduğu, çıkarları doğrul-
unda işgallere giriştiği, güdümüne girmek istemeyen devletleri
ekseni ilan edip işgal tehditleri ve türlü baskı-saldınlarla 'terbi-
etmeye çalıştığı, kendisinden olmayana karşısında kabul edip yok
neye ya da en azından hizaya getirmeye yeminli hareket tarzını
ndisine kılavuz edindiği böylesi bir süreçte, Türk hâkim sınıflarının
D'ye karşı durmaları beklenemez.

sadece ABD'nin izleyeceği saldırgan tutumdan ileri gelmemekte-
Ötesinde, TC'nin yarım asrı aşkındır ABD'ye olan bağımlılığın-
n ileri gelmektedir.

AD'nin yarı-sömürgesi olan bir ülkenin bu süreçte, efendisine mey-
n okuyarak, karşı durması beklenemez, beklenmemelidir. Yani
a ABD'nin BOP çerçevesinde TC'ye ve Türk hâkim sınıflarına kri-
bir rol biçtiği artık herkesin malumudur. Bu rolün yerine getiril-
esinin ne denli zorunlu olduğu da...

ce Kemalizm'in "yenilenme" masasına yatırılması tam da bu yeni
rece göre konumlanma ihtiyacının-zorunluluğunun sonucudur.

ra Türk hâkim sınıfları, BOP sürecinden en üst düzeyde faydalan-
ak ve olabildiğince ABD'nin kanatları altında palazlanmak, partadan
rıntılar kapmak dardındadır. Bunun için Kemalizm'de "yenilenme"
tiyaçsa, bundan kaçınmayacaklardır, bundan kimsenin şüphesi ol-
masın! -ki yaşanan durum da bunun somut delilidir.

am da bu nedenlerden ötürü ülke gündemine taşınan kimi süreçleri

"Ordu-AKP çatışması" olarak değerlendirmek tehlikeli bir yanılsa-
madır.

Örneğin kamuoyunu sıklıkla meşgul eden "Ergenekon Operasyonla-
rını" AKP ve Ordu arasındaki bir çatışma olarak değerlendirmek son
derece hatalıdır. Yani sıra böylesi bir hata, hâkim sınıfların oyunlarına
aldanmak suretiyle, onların kaldırıcı haline gelmek demektir.

AKP'ye yakınlığı ile bilinen Yeni Şafak gazetesi yazarı Fehmi Kuru, yine
AKP yanlısı olan Kanal 7'de katıldığı bir programda; "Ergenekon'un
tasfiyesine, 5 Kasım 2007'de Washington'da yapılan Tayyip Erdoğan-
George Bush görüşmesinde karar verildi" demiştir.

Söz konusu görüşme kısaca hatırlanırsa, görüşmede Tayyip
Erdoğan'ın yanı sıra Dışişleri Bakanı, Milli Savunma Bakanı ve Ge-
nelkurmay İkinci Başkanı da bulunmuştu. Başka bir ifadeyle Fehmi
Kuru, Ergenekon operasyonunun kararının Bush-Tayyip-Ordu ara-
sındaki üçlü görüşmede alındığını, daha doğrusu ABD'nin bu ikiliye
Ergenekon emrini bu görüşmede iletildiğini söylemektedir.

Tayyip Erdoğan'ın, Ergenekon operasyonundan birkaç saat evvel
ABD'nin Ankara Büyükelçisi Ross Wilson ile görüşmesi, Ergene-
kon operasyonunun ABD'nin politikalarına ne denli hizmet ettiği
de bu iddiaya eklendiğinde, Ergenekon'da düğmeye basma emrinin
ABD'deki malum görüşmede verildiği savı yabana atılmayacak denli
güçlenmektedir.

Ergenekon operasyonunda askeri lojmanlardaki gözaltına almaya iliş-
kin gazetecilerin sorularını yanıtlayan İçişleri Bakanı'nın, "Operasyon
ve gözaltılar, ilgili kurumların bilgisi ve onayı dâhilindedir" şeklindeki
beyanati da bu savı güçlendirmektedir.

Ordu cephesinden duruma bir tepki gösterilmemesi de bunun bir
diğer işareti olarak yorumlanabilir. Belli dönemlerdeki göstermelik
karşı çıkışlar-eleştiriler genel durumu değiştirmemektedir.

Kamuoyunu meşgul eden bu tartışmada karartılan en temel gerçek,
ordunun niteliği olmuştur. Ordunun tarihsel misyonu ve emperya-
lizmin ülkemizdeki hâkimiyetinin temel ayaklarından ve emperyalist

kaların baş uygulayıcılarından olma gerçekliği ifade edilmeden, çin bütünlüklü olarak kavranması mümkün olmayacaktır.

irida en genel çerçevede aktarmaya çalıştığımız tarihsel süreçle- amamında, ordu, içerisinde var olan farklı yaklaşımlara rağmen en kurumsal olarak emperyalizmin taşeronu konumunda olmuş-

u, ne laiktir, ne de ulusalcı. Ordunun kurumsal pratiğinin temel leiyeni emperyalizmin dönemsel ihtiyaçlarıdır. Kitlelere dönük emin pratiğe tezat olarak laiklik, ulusal çıkarlar ve milliyetçilik lanı üzerine oturtulması ise kitle temeli yaratılması gerekliliğinin lanacağı işlevsel bir çözüm olarak ortaya çıkmaktadır.

i yıllarda, emperyalizmin bölgesel projesi olarak ortaya konan il Kuşak Projesi'nin (dinin kitleler üzerindeki etkisinin artırılma- onucunu doğuran kuran kursları ve imam hatiplerin tüm ülkeye lması gibi pratikleri ile) ülkemizdeki uygulayıcısı olan ordunun a sonrasında ortaya çıkan siyasal İslam kabarcısına karşı 'laik cum- iyetin kahraman bekçisi' rolüne bürünmesi bir komediya olarak ülebilir.

ta sınıflarla birlikte küçük burjuvazinin önemli bir kısmının hatta ni küçük burjuva siyasal çevrelerin sahnelenen komedideki kakra- nı, içli bir duygusallıkla, gözyaşları içerisinde alkışlaması ise kome- i, trajediyle buluşturuyor.

irada bir kez daha belirtmemiz gerekir ki, ülkemiz tarihinde kısa zı kesitler dışında milli burjuvazinin, kendisini önemli bir güç olarak taya koyduğunu söylemek mümkün değildir.

u kesim daha ziyade hâkim sınıfların iki farklı siyasi kampı arasında dip gelmiş, kâh birinin, kâh ötekini değirmenine su taşımıştır. Bu- unla birlikte milli burjuvazinin, devletin tarihi boyunca genel olarak emalist kampın kuyruğuna takıldığını söylemek mümkündür.

u duruma yol açan başlıca neden, ülkemizdeki devrimci güçlerin elirlî bölümü de dâhil olmak üzere geniş kitlelerin etkisi altında kal- ığı Kemalist ideolojinin, bu kesime de sirayet etmiş olmasıdır.

Daha açık bir ifadeyle, Kemalizm'i ulusal çıkarların savunucusu ve ilerici gören milli burjuvazi, Kemalizm'in temsilcisi olarak gördüğü güçlerin, özellikle de ordunun peşine takılmıştır.

Aslında bugün yaşananlar da bir bakıma böyledir. Bugün de hatalı bir değerlendirmeye orduyu, Kemalizm'in temsilcisi ve dolayısıyla ulusal çıkarlar dolayısıyla kendi ekonomik çıkarlarının savunucusu olarak değerlendiren milli burjuvazi, yaratılan AKP-ordu çatışması yanılması taraf yapılmakta ve ordunun kuyruğuna takılması sağ- lanmaktadır.

Böylelikle bu kesimin geliştirebileceği sürece engel teşkil edebilecek eylem ve yönelimlerin, ordu tarafından rahat bir şekilde yönlendiril- mesinin imkânları yaratılmaktadır.

Bu politika milli burjuvazinin yanı sıra bilinçleri Kemalizm'le zehirlen- miş olan halk kitlelerinin önemli bir bölümünün de orduya yedeklen- mesini mümkün kılmaktadır.

Ordunun son süreci esasta suskun kalarak onaylamasının, milli burju- va saflarda yarattığı derin hayal kırıklığı, ordu tahlilindeki derin zaafın zorunlu sonucudur.

Bu noktada CHP'ye de kısaca değinebiliriz.

Deniz Baykal'lı CHP'yi AKP'nin karşısına koyup kıyasladığımızda, Kürt sorunu, laiklik gibi kırmızı çizgiler eksenindeki geleneksel, statik söylemi ile CHP'nin ne kadar arzu etse de BOP çerçevesinde önemli bir rol üstlenemeyeceği aşikârdır.

Kemal Kılıçdaroğlu ile değişim sinyalleri veren CHP, izlemiş olduğu politikalarda şimdilik söylem bazında farklılıklar arz etmektedir.

Kılıçdaroğlu'nun 'laiklik tehlikede değil', "genel af çıkarılabilir" gibi söylemleri, yeni sürece dair CHP'nin konumlanışını ifade etmekte- dir.

CHP, hem efendilerinin ilhsanına erişmeye çabalamakta hem de bu çabanın bir sonucu olarak neo-liberal ekonomik dönüşümlerin ya- rattığı yıkım tablosundan olumsuz etkilenen emekçi yığınları kendi

İ etrafında toparlamak ve hükümete gelme serüveninde elini
ndirmek istemektedir.

mevcut durumda ya emperyalizmin bölgesel hegemonik sü-
n bir parçası olacaktır ya da bunun dışında kalarak devlet alanı
eki varlığının silikleşip, giderek yok olmasına razı olacaktır.
bu sürecin dışında kalmayacağını işaretlerini vermiştir.

AKP "Açılımlarda" Sınır Tanımıyor

lanacağı üzere, sol-liberal döneğ takımının "demokrat" ve dahi
"imci" ilan ettikleri AKP, yaklaşık iki yıl kadar önce, 2009 yılı or-
nda, önce Kürtleri, ardından Alevileri, daha sonra ise Romanları
ğır ezilen kesimleri keşfetmiş ve birer "demokratik açılımla"
ıfatlandırmıştı (!)

m sınıfların saldırılarının artarak devam ettiği; Kürt ulusuna dö-
tasfiye "operasyonlarının" boyutlandığı; ezilen milyonların işsiz-
yoksulluğa ve geleceksizliğe sürüklendiği böylesi bir dönemde,
nokratik açılım" aldatmacası da hız kesmeden devam ediyor.

nokratik açılımların ülke gündemine girdiği son 2 yıllık süreçte
m yapılmadık" alan bırakmama kararlılığında olan AKP, neden
değil de bugün harekete geçti?

çürümünün birinci bölümünde irdelediğimiz emperyalizm ger-
ği ve bunun bir parçası olarak ABD emperyalizminin "Genişle-
ş Ortadoğu Projesi" kapsamındaki hedeflerinin ülkemiz hâkim
larına da yeni roller biçerek gelişmekte olduğu bilinmektedir.

Demokrasi güçleri işte bu süreci ülkemiz hâkim sınıflarının ABD
e "yeniden yapılandırılmaya" tabi tutulduğu bir süreç olarak de-
lendirmektedir.

m safsataları, yeniden yapılandırma sürecinin bir parçası olarak
ırlandı ve hayata geçirildi. Bu süreç önümüzdeki yıllarda da de-
edecek. Bu bakımdan son iki yıllık süreci genel hatlarıyla va-

kıf olmak son derece önemlidir. Çünkü benzer saldırılar yarın da
karşımıza çıkacak. Açılımlar sürecinin yarınki ayaklarını daha planlı
ve programlı karşılayabilmek bugüne etkin bir şekilde müdahale et-
mekle mümkündür.

Konumuza dönecek olursak, AKP, ülkemizin "yeniden yapılandırıl-
ması" sürecinin gereklerine uyarak, demokratik açılım aldatmacala-
nyla geniş kesimlerin bilinçlerini bulandırmaktadır.

Yapılan açılımlarla, ülkemizin demokratikleştiği, kendi sorunlarını
çözebilecek kabiliyete sahip olduğu palavraları anlatılmakta ve ezi-
len milyonlar hâkim sınıfların yükselme tahtaları haline getirilmeye
çalışılmaktadır.

AKP bir taraftan açılımlar vesilesiyle "kardeşlik, eşitlik, adalet" me-
sajları vermekte öte taraftan ise Kürt ulusal hareketine dönük sal-
dırlarını yoğunlaştırmakta, zorunlu din dersi uygulamasına devam
etmekte ve Sulukule gibi yerleşim alanlarını sahiplerinin başına yık-
maktadır. Kısacası sorunların muhatapları, yüzyıllardır olduğu gibi
yine büyük bir ikilyüzlülükle karşı karşıya bırakılmaktadır.

Açılımlar vasıtasıyla, Kürtlerin, Alevilerin, Romanların ve diğer kesim-
lerin yüz yıllardır yaşadığı sorunlar ve bu sorunların gerçek nedenleri
karartılmıştır. Ezilenlerin tarihleri, dilleri, inançları ve kültürleri yok
sayılarak Türkleştirilmeye ve Sünnileştirilmeye çalışılmıştır.

Dün başları kesilerek kuyulara atılan, kılıçlardan geçirilen, tecavüz
edilen, horlanan, inançlarından dolayı sonu gelmez eziyetlere uğra-
tılan kesimlere, bu zulüm ve katliam tarihi unutturulmaya çalışılmak-
tadır.

Hâkim sınıflar dün, zorla ve cebirle hayata geçirdikleri saldırılarını
bugün "tatlı dille" hayata geçirmektedir. "Geçmişte tatsız şeyler ya-
şandı. Ama artık bunları unutalım. Bakın bugün sizi muhatap olarak
karşımıza alıyoruz bu bile büyük bir gelişmedir" türünden açıklamala-
rıyla inkârcı politikalarını devam ettirmektedir.

Liberaller, satılık kalemler ve aynı safta birleşen benzer çıkar
grupları da açılımları parlatmakta ve yüzyıllardır yaşananları hasıraltı

rek "yeni bir dönemin" müjdesini vermektedirler. Bu kesimlere "devlet, artık sorunların adını koymakta ve açılımlarla huzur ve sükunet ortamını sağlamakta-y-muş"(!)

Alevilerin ne Kürtlerin ne Romanların ne de diğer ezilen kesimlerin hâkim sınıfların ihsanına ihtiyacı yoktur!

İm sınıfların yeni "keşfettiği" Aleviler, Kürtler, Romanlar yüzyıllardır zulüm ve katliam düzenine rağmen vardır!

Bedeli mücadeleleriyle demokratik haklarını söküp almışlardır. Bu toprakların gerçek sahiplerindendirler!

İm sınıflar, bu gerçekleri, demokratik açılımları vasıtasıyla çarşıya, içini boşaltmaya ve giderek kendilerine yedeklemeye çalışmaktadır. Bu saldırıların en önemli ayaklarından birisini ezilenlerin belleksizleştirilmesi oluşturmaktadır. Çünkü tarihini bilenleri ve düşmanını tanımayanları yönlendirmek ve kullanmak kolay olmaktadır.

Emizmin tarihi gerçekleri unutuldukça devlet kendisini ve devraldığı katliamcı, asimilasyoncu geleneğini aklamakta, "hakem" pozisyonuna çekilerek yanılısına yaratmaya çalışmakta ve sorunları ezilenlere karşı karşıya getirmek suretiyle açıklamaya devam etmektedir.

İtli inanç, ulus ve milliyetlerden ezilenlerin bir birleriyle sorunlarıdır. Ezilenler arasında sorun yaratan ve sonra da dışarı çıkarak "barış, kardeşlik" mesajı veren mevcut zulüm ve sömürü düzenidir.

İm ve sömürü düzeni ortadan kalktığında topraklarımızda gerçekte anlamda barış ve kardeşlik sağlanmış olacaktır. O zaman ne Kürt-Sünni ayrımı ne Kürt-Türk çatışması ne de başkaca sorunlar olacaktır.

İm sorunları çözecek yegâne güç, çeşitli inanç, ulus ve milliyetlere menfaatli emekçi halkımızın bağımsızlık ve yeni demokrasi mücadelesidir!

İm çıplaklığıyla, yine bir kez daha görülmektedir ki ülkemizde demokrasi sorunu, bütünlüklü olarak bir Yeni Demokratik Devrim sorunudur!

5.5) Devletçi "Sol" ve "Devrimciler" Yetiştiriliyor

Bu sürecin önemli bir ayağına daha değinmenin önemli olduğu kanısındayız: Devlet eliyle yaratılmak istenen 'devrimci'lik ve 'solcu'luk.

Hepimizin malumu olduğu üzere son dönemlerde ülkemiz devrimci hareketi çeşitli yazılara, televizyon dizilerine, tartışmalarına konu olmakta ve hatta komprador patronlar dahi devrimci önderlerin adlarını zikretmekte, Marks'ı okumayı önermektedirler.

Bütün bunlar, komünist ve devrimcilere dönük büyük bir ideolojik saldırının sacayakları olarak önümüzde durmaktadır.

Açıkça görülüyor ki devlet, belirlemiş olduğu sınırlar içerisinde, sistem içi, yasal, devleti yıpratmaktan uzak bir rotada akışını sürdürecektir. "sol" ve liberal "devrimcilik" yaratmak istemektedir.

Bu saldırı, komünist ve devrimci güçlerin tabanını eritme konusunda yol almaktadır ve kitleler içerisinde siyasi iktidara yönelmeyen, muhalefete mahkûm bir "devrimcilik" bilincinin yerleşmesine ön ayak olmaktadır.

Bu saldırının, açıktan sürdürülen bir fiili savaş kadar ve hatta bugünün koşulları itibarı ile bundan daha tehlikeli olduğunu, daha yıkıcı ve sarsıcı bir darbe olma iddiasında olduğunu söylemek sanırım abartı olmayacaktır.

Mevcut sürecin bu tasfiyeci yönü çok iyi analiz edilmek ve anlaşılacak durumundadır. Zira geline aşamada ilerici, devrimci, demokratik kuvvetler açısından tam manasıyla bir elenme süreci yaşanmaktadır.

Ülkemizde, devrimci harekete, çoğunlukla şehir küçük burjuvazisinden beslenen, söylem ve pratik olarak halkın gündeminden uzaklaşan ve kendinden menkul gündemi içerisinde "basın açıklamalarına" sıkışan, politik kitle faaliyetinden tümüyle kopuk bir siyasi ve örgütsel çizgi hâkim hale gelmiştir/gelmektedir.

Kimi oluşumlar daha da daralırken, marjinalleşirken kimileri de yasal bir çizgide hızla reformizme kaymaktadır.

her iki cephede de kitlelerden ve kendiliğinden gelişen kitle hareketlerinden uzaklaşma yahut bağ kuramama, en belirgin sonuç karşımızda durmaktadır.

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), üzerinden yükseldiği tarihten bu bağlamdaki sorunlarından ve eksikliklerinden devrimci çıkarılma noktasında, geride bıraktığı faaliyet dönemine yasak şunu rahatlıkla iddia etmektedir ki: Yeni Demokrasi güçleri, demokratik hakları için mücadelesinde, "kitlelerden kitlelere" bir "özberden" öteye, somut, uygulanabilir, pratik politikaya ne noktasında, kendi geçmişinin olumsuz ve eksik yönlerinden kaçın ve gerici sistem tarafından dayatılan sınırların dışına taşınmadığına emin olma kararlılığındadır!

Yeni bir kopuş olmalıdır ki tüm bir siyasi ve örgütsel alışkanlıklar, yöntemler; mevcut gerçekliğin, devrimci, bilimsel yol göstericiliğinde, yeni bir kemiğe bürünmüş, merkezi bir yapıda; planlı, programlı, güncel ve halk kitlelerinin kendiliğinden hareketlerine siyasi bir söylem olarak, bu kitlelerin "dışından değil" tam tersine içerisinden; yani emekçilerinden, emekçilerinden, köylülerinden, kadınlarından, öğrencilerinden, mahalle halkından vs. kalkınarak önderlik eden, hedefli, siyasi iktidara doğrultan ve kitlelerin bilinçlerini yine onların hareketi içerisinden ören, yaratan bir siyasi ve örgütsel çizgi olmalıdır!

Sonuç

Yeni broşürümüzde, emperyalizmin tarihsel özelliklerini, güncel durumunu ve sömürge, yarı-sömürgelere yönelik yıkım politikalarını inceledik.

Bu bir konu başlığında da görüldüğü üzere ülkemiz ezilenlerinin yaşadığı sorunların sorumluları, emperyalistler ve onlara uşaklık edenlerdir.

Yeni halklarının insanca bir yaşam istemini sonu gelmez baskı ve baskıyla karşılayan dünya gerçikliğinin "devrimler çağı kapandı" yay-sınası özellikle Hindistan ve Nepal'den yükselen halk savaşları en

anlamlı cevabı vermektedir.

Uzak Asya'da ezilen halkların, emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı sürdürdüğü yeni demokrasi yürüyüşü, zirveleri fethederek emperyalist safsataları ezip geçmektedir.

Dünyanın yoksul köylerinden metropollere akan devrim yürüyüşü, emperyalist-kapitalist barbarlığın kofluğunu gösteren güncel örnekler olarak tarihin sayfalarına not düşmektedir.

İşte bu gerçek bir kez daha "Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvetin Yenemeyeceğini" göstermektedir.

Ülkemizde de AKP hükümeti, ilk yıllarında kitleler nezdinde yarattığı yanlışlamalı "olumlu intibayı" giderek yitirmektedir. Hiç kuşkusuz, bu duruma yol açan temel faktör, AKP'nin tüm diğer düzen partileri gibi, halkın çıkarlarını değil emperyalizmin ve onun ülkemizdeki taşeronları olan elit bir kesimin, komprador burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının çıkarlarını savunmasından ileri gelmektedir.

Genel Sağlık Sigortası'nda yaptığı değişikliklerle işçi-emekçilerin sigorta hakkını gasp eden; Sendikalar Kanunu'nda yaptığı ve yapmakta olduğu değişikliklerle sendikal örgütlülüğü ve sendika hakkını ortadan kaldırmaya çalışan; özelleştirmeler nedeniyle binlerce işçiyi mağdur eden; uyguladığı politikalarla tarımı ve küçük-orta ölçekli üretici köylüyü yok olmanın eşiğine getiren, fındık-çay-tütün üretimine büyük darbeler vuran, üretici köylüye verilen desteği bitiren; üniversitelerde devrimci-demokrat öğrencilere yaşama hakkı tanımayan; bürokraside kendisinden olmayana istemeyen; hapishanelerde tecridi katmerli hale getiren; Kürt ulusunun devrimci mücadelesine ve her türlü demokratik hak arayışına inkâr-asimilasyon-katliam "kutsal" üçlemesi ile yanıt veren; emperyalizme bağımlılığı derinleştiren; kitleler arasında bölünme ve çatışma zemini yaratan AKP, bugünden sonra çok daha fazla halk kitlelerinin geniş kesiminin tepkisinin hedefi durumuna gelecektir.

ABD eliyle Ortadoğu'da hayata geçirilecek uygulamaların, işgallerin ve bu işgallerde Türk hâkim sınıflarının ve Türk devletinin alacağı

bu rolün ülkemizde yaratacağı sosyal, ekonomik, siyasal yarıların halk kitlelerinin bu tepkilerinin daha da tırmanmasını ve sorunların ısınmasını beraberinde getireceğini söylemek mümkündür.

tte gerek ABD emperyalizmi, gerekse de Türk hâkim sınıfları "ürkütücü" olasılığın farkındadırlar ve buna karşı bir dizi önleyici lede bulunmaktadır.

0 ve Türk hâkim sınıfları, böylesi bir kitle kabanışına mevcut korrdaki durumları itibari ile komünist ve devrimci güçlerin önder-temlerinin olası gözükmeyişinin bilincindedir. Zira ABD, BOP-nci önünde birincil engel olarak gördüğü komünist güçlere, yine-rimci özneler ve Kürt ulusal hareketine dönük saldırılarını yıllar e gerçekleştirmiştir.

Aralık 2000'de çeşitli hapisanelerde eşzamanlı gerçekleştirilen amılar, yine komünist ve devrimci öznelere dönük gerçekleştiri-merkezi-kapsamlı imha saldırıları, önderlikleri hedefleyen büyük-ekli operasyonlar, tutuklamalar tam da bu sürece hazırlığın adımı-ak algılanmalıdır.

ça ifade etmek gerekir ki, ABD, işlettiği sürecin önündeki temel el olan komünist ve devrimci güçleri birincil hedef olarak belirle-ve bunlara önemli darbeler vurarak, sürecin önderliğini yapma-ın önünü almak istemiş, bunda başarılı da olmuştur.

a Abdullah Öcalan'ın ABD eliyle yakalanarak Türk devletine tes-edilmesi de Genişletilmiş Ortadoğu Projesi çerçevesinde gerçek-irilmiş bir hamledir. Bunu, bugün Kürt ulusal hareketine dayatılan eçle birleştirdiğimizde, daha açık bir şekilde görmekteyiz.

gallığında ABD ve maşası siyasal iktidar, gelişebilecek halk muha-tine önderlik edecek ya da önderlik etmeye sürüklenecek siyasal eleri saldırılarının hedefine oturmuş durumdadır.

saldırlar önümüzdeki süreçte derinleşerek devam edecektir. Sınıf-adelesine yönelecek olan bu kapsamlı saldırılardan, demokratik lar mücadelesi de nasibini alacaktır.

Saldırlar karşısında yılmadan, dağılmadan, bilinçle ve cüretle demok-ratik haklar mücadelesini sahiplenmek gerici saldırıların savuşturul-masının ve sınıf mücadelesine hizmet etmenin yegâne yoludur.

5.7) Tavsiye Edilen Kitaplar, Makaleler ve Filmler

- Marks-Engels, Komünist Manifesto, Sol Yayınları
- Lenin, Emperyalizm, Sol Yayınları
- Lenin, Devlet ve Devrim, Sol Yayınları
- İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar, Alınçağ Yayıncılık

Başkan Mao'nun Kızıl Siyasi iktidar Öğretisini Doğru Kavrıyorum, Sayfa 34-36

Kemalist Devrime Önderlik Eden Sınıflar, Türk Büyük Burjuvazisi ve Toprak Ağaları Sınıflandır; Sayfa 103

Kemalistler, Daha Kurtuluş Savaşı Yıllarındayken Emperyalistlerle İşbirliğine Giyorlar; Sayfa 107

Kurtuluş Savaşıyla Sömürgeleştirilmiş Topraklar Kurtarıldı... Sayfa 109

Kurtuluş Savaşı'ndan Sonra Komprador Büyük Burjuvazinin ve Top-rak Ağalarının... Sayfa 110

Komprador Büyük Burjuvazi ve Toprak Ağaları Kurtuluş Savaşı'ndan Sonra... Sayfa 111-114

Şafak Revizyonistleri, Şehirlerin Köylük Bölgelerdem Kuşatılması Stratejisini Geçersiz Hale Getiriyor; Sayfa 320-325

- Sınıf Teorisi

Sayı 14, Dünyada ve Ülkemizdeki Güncel Gelişmeler

- Zeitgeist ve Zeitgeist -Addendum- adlı belgesel filmler